

12th March 1958]

(2) THE MADRAS GENERAL SALES TAX BILL, 1958 (L.A. BILL NO. 6 OF 1958).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, I move—

“ That the Madras General Sales Tax Bill, 1958 (L.A. Bill No. 6 of 1958)^a be referred to a Select Committee.”

Mr. Speaker, as the hon. Members are aware, the system of taxation of sales of commodities as embodied in the Madras General Sales Tax Act, 1939, has become complicated as a result of the several changes made in the basis of taxation on some commodities, the introduction of additional levies, differences in the rates of tax on different commodities, the manner in which exemptions have been granted and the confusion in respect of important matters like the taxation of inter-State transactions. The structure of the sales tax has been criticised by the public as being complicated and not easily understandable by them. Representations were being made to the Government that the multi-point system of taxation should be abolished and replaced by a single point system that the other provisions of the Act should be made simpler and that the administration of the Act should be made easy. The Government were convinced that the criticisms were genuine and well-founded.

In May 1957 they accordingly invited Dr. P. S. Lokanathan, Director-General, National Council of Applied Economic Research, New Delhi, to examine the scope and working of the sales tax law in this State with a view to simplifying its structure and its administration. Dr. P. S. Lokanathan made exhaustive enquiries between June and August 1957, visited several places in the State and had talks with members of various Chambers of Commerce and Trade Associations, individual businessmen and other interested parties on the present structure of the sales tax in the State and the lines on which it could be improved. In December 1957, he submitted his “ Report on the Simplification and Improvement of the Sales Tax System in Madras ”, a copy of which has already been placed on the table of the House.

The Government have examined the various recommendations of Dr. Lokanathan and taken decisions thereon. To give effect to the decisions of the Government, it has become necessary to replace the existing Madras General Sales Tax Act by a more comprehensive enactment. The Madras General Sales Tax Bill, 1958, already introduced in the House embodies the various decisions of the Government excepting those on certain points which are proposed to be further examined and decided at the Select Committee stage.

Dr. Lokanathan has recommended the levy of single point tax on a large number of commodities specified in Schedule I to his report. He has also recommended the levy of slab rates of tax

^a Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary,
dated 8th March 1958.

[Sri R. Venkataraman] [12th March 1958]

9-40 on small dealers having turnovers of Rs. 25,000 and less. The
a.m. other important recommendations made by him are that the general rate of multipoint tax should be reduced to one per cent and that the rate of tax on cereals, pulses, milk and vegetables should be half per cent. The recommendation of Dr. Lokanathan to levy a single point tax on a large number of commodities has been accepted. There are, however, some variations in the rates in respect of certain items, mainly because, this Government and other State Governments have agreed to the levy of a uniform rate of tax of seven per cent single point on certain luxury goods. The principle of levying slab rates of tax on dealers having turnovers Rs. 25,000 and less has also been accepted, but the rates of tax for the various slabs have been fixed so as to conform to the general multipoint tax of two per cent which has been decided upon by the Government.

Since no reliable data is available as to the revenue from the multipoint rates of tax, the Government did not find it possible to accept the recommendation of one per cent multipoint levy made by Dr. Lokanathan. In view of the paramount need for funds to execute the Second Five-Year Plan and the present condition of the State finances, the Government cannot afford to experiment by reducing the rates when there is no guarantee that the yield from these measures will not be below the present yield. The demands of merchants have been met to a very large extent for the introduction of slab rates for small dealers who form 50 to 60 per cent of the dealers assessed to tax and the extension of the single point levy to a very large number of items. The effect of these measures will have to be watched for some time before Government accept the recommendation to reduce the general multipoint levy. As regards the rate on cereals, pulses, milk and vegetables, it is correlated to the general multipoint levy and as the recommendation to reduce the general multipoint rate of two per cent has not been accepted, the proposed reduced rate for cereals, pulses, milk, etc., has not also been accepted. As recommended by Dr. Lokanathan, the Government have decided to withdraw the exemption granted to vegetables and tax them at one per cent as against half per cent recommended by him. Exclusive dealers in vegetables with a turnover of Rs. 25,000 and below will be exempt from tax.

In order to check evasions, Dr. Lokanathan has recommended that power should be granted to departmental officers to check the movements of goods by boats, lorries, etc. He has also recommended that powers should be granted to inspect, search and seize accounts, etc., if necessary. These recommendations have been accepted and the necessary provisions have been made in the Bill. Dr. Lokanathan has recommended the separation of appellate functions and the appointment of separate set of officers for dealing with first appeals against orders of assessment. The Government have accepted this recommendation and propose to appoint

12th March 1958] [Sri R. Venkataraman]

four Appellate Assistant Commissioners for dealing with appeals. The Statement of Objects and Reasons clearly gives the details of the Bill.

Sir, before I conclude I wish to place on record the appreciation of the Madras Government for the very valuable services rendered by Dr. Lokanathan. As the Bill is an important one, it is considered desirable that it should be referred to a Select Committee of the House for detailed scrutiny. Any amendment to the Bill that may be moved by the hon. Members will be considered by the Select Committee. I now request the House to accept the motion for referring this Bill to a Select Committee. Sir, as this Bill contains some very important facts, I had to read a prepared statement. In my reply to the debate, I will answer all the points in Tamil.

MR. SPEAKER: The Business Advisory Committee will meet at 10 o'clock to decide that the Bills are to be taken up and the order in which they will be taken up. Till this is settled by the Business Advisory Committee, I should like hon. Members to have a general discussion on the Bill so that the House will be enlightened on all points.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: சார், இப்போது சபை முன்பு வந்திருக்கக்கூடிய விற்பனை வரி மசோதாவின் பேரில் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை சொல்லுவதற்கு முன்னால்

SRI N. K. PALANISAMI: I have given notice of an amendment, Sir.

MR. SPEAKER: I am sorry. There are two amendments, the first by Sri Palanisamy and the second by Sri K. Sattanatha Karayalar. As both the amendments are the same, I shall ask Sri Palanisamy to move the amendment.

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I move that the Madras General Sales Tax Bill, 1958, be circulated for eliciting public opinion.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER: Sri Kothandaraman may now speak.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: என்னுடைய அபிப்பிராயங்களைச் சொல்வதற்கு முன்னால், ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல அசைப்படுகிறேன். விற்பனை வரி சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களைப் பற்றி ஆங்கிலத்தில்தான் எங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு இருக்கக்கூடிய பலர் ஆங்கிலம் தெரியாதவர்கள், அரை குறை ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்கள். இந்த நிலைமையில் அதை படித்துவிட்டு சரியான அபிப்பிராயங்களை கொடுப்பது என்று சொன்னால் அது முடியாத காரியம். இப்பொழுது நான் என்னுடைய அபிப்பிராயங்களை சொல்லுகின்ற போது அதில் ஏதாவது குற்றம் குறைகள் இருக்குமேயானால் அது சர்க்காரைச்

[Sri V. K. Kothandaraman] [12th March 1958]

சார்ந்தது, கனம் அமைச்சர்களைச் சார்ந்தது என்பதைச் சொல்லிவிட்டு நான் பேச ஆசைப்படுகிறேன். இனிமேலாவது இங்கு கொடுக்கும் புத்தகங்கள், பேபர்கள், பதில் கொடுக்கக்கூடியவைகள் எல்லாம், தமிழிலேயே இருக்குமானால், உண்மையிலேயே எல்லோருடைய சரியான அபிப்பிராயத்தையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமே தவிர, மற்றபடி அல்ல.

இந்த விற்பனை வரி 1938-ம் ஆண்டு ஆரம்பித்து, அதற்குப் பிறகு 20 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இந்த ஆண்டிலே, ஒரு முனை வரியாக ஆக்கப் பட்டு, ஓரளவு அது திருத்தப்பட்டு வந்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். சந்தோஷப்படுகிறேன், மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த 20 ஆண்டு காலத்திற்குள்ளாக வியாபாரிகள் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டார்கள், பொது மக்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள், கணக்குகள் வைக்க முடியாததால் விற்பனை வரி வசூல் செய்ய முடியாத நிலைமை, இம்மாதிரியான விஷயங்கள் தான் பல முனை விற்பனை வரியை ஒரு முனை வரியாக ஆக்கச் செய்தன. அதிகாரிகளுடைய பலவிதமான தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. அதிகாரிகளுடைய தொந்தரவுகள் எல்லாம் இல்லாத முறையில் இதை மாற்றி திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் பலவிதமான ஆலோசனைகளை வியாபாரிகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள், கொடுத்தும் கொண்டு வருகிறார்கள், இனிமேலும் கொடுக்கத்தான் போவார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடிய நிலைமையில், சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவில் பலவிதமான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன.

ஆகவே இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது எதைப் பார்க்கிறோம் என்றால் குளிக்கப்போய் மீண்டும் சேற்றில் விழக்கூடிய நிலைமைக்குப் போகிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இதில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அப்படி குறைபாடுகள் இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் பெரிய வியாபாரிகளும் சரி, சின்ன வியாபாரிகளும் சரி, பொது மக்களும் சரி, பல தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகக்கூடிய நிலைமையில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைபாடுகள் என்ன என்பதை நாம் எடுத்துப் பார்த்தால் இது வரையில் இருந்தது 7,500 ரூபாய் முதற்கொண்டு பத்து ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் சேஸ் டாக்ஸ் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் வரி ஆறு ரூபாயாக இருந்தது. அதை இப்பொழுது திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது 5,000 முதற்கொண்டு பத்தாயிரம் வரையில் ஐந்து ரூபாயும், பத்தாயிரம் முதற்கொண்டு பதினைந்துதாயிரம் வரையில் பத்து ரூபாயும், பதினைந்துதாயிரம் முதற்கொண்டு இருபதாயிரம் வரையில் பதினைந்து ரூபாயும், இருபதாயிரம் ரூபாய் முதற்கொண்டு இருபத்தி ஐந்துதாயிரம் ரூபாய் வரையில் இருபது ரூபாயும் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில், இப்படி வரி போடப்பட்டிருந்தும் அதே நேரத்தில் அவர்கள் கணக்குகளையும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ளவில்லைபெயன்றால், எந்த அளவுக்கு வியாபாரிகள் வியாபாரம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்களோ அதை ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். அந்த அளவுக்கு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அதே நேரத்தில் நாம் ஒன்றைப்பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு பொது மக்கள் வியாபாரம் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு அத்தியாவசியமான செலவுகள் பல இருக்கின்றன. தவிர்க்க முடியாத சில செலவுகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் குறிப்பாக சிலவற்றை சொல்ல வேண்டுமானால் கட்ட வாடகைக் கொடுக்க வேண்டும், கணக்குகளை எழுதுவதற்கு குமாஸ்தாக்களை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மேலும் கொள் முதல் செய்வதற்கு போகக்கூடிய செலவுகள் வேறு இருக்கின்றன. அதைத் தவிர டாப் வரி என்று சொல்லக்கூடிய கடைகளுக்கு முன்னால் டாப்புகள் போடப்பட்டுக்கொள்வதற்கு கார்போரேஷனுக்கு வரி கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது, மற்றும் தொழில் வரி போன்ற வரி இருக்கிறது. இப்படி பல விதமான வரிகளைக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதனால் வியாபாரிகளை பாதிக்கக்கூடிய அளவில் அந்த வரிகள் இருக்கின்றன. இம்மாதிரியான செலவுகள் குறைந்த பட்சம்

12th March 1958] [Sri V. K. Kothandaraman]

வருஷம் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் முதற்கொண்டு 1,500 அல்லது 1,700 ரூபாய் வரைக்கும் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

(இந்த சமயத்தில் உதவி சபாநாயகர் தலைமை.)

அதற்குமேல் அவருடைய குடும்பத்திற்கு வேறு செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்குக் குறைந்த பட்சம் மாதம் ஒன்றுக்கு 100 முதல் 150 வரையில் செலவு ஏற்படுகிறது. ஆகவே வருஷம் ஒன்றுக்கு சமார் 3,000 வரையில் செலவு ஆகிறது. அப்படிப்பட்ட அத்தியாவசியமான செலவுகள் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதையாரும் மறுக்க முடியாது, அதை தவிர்க்கவும் முடியாது. இது நாம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு விஷயமாகும். இந்த நிலைமையில் குறைந்த பட்சம் வருஷம் ஒன்றுக்கு 30 ஆயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் நடக்கிறது என்று சொன்னால் சர்க்கார் கணக்குப்படி பத்து சத விகிதம் என்று சொன்னாலும் கூட ஸ்பாய்ம் 3,000 ரூபாய் வர வேண்டும். 3,000 ரூபாய் வருவதற்கு பத்து பர்செண்ட் கட்டுமா என்று வேறு சந்தேகம். ஆனால் தற்காலத்தில் ஐந்து முதல் ஆறு பர்செண்ட் வரையில் தான் லாபம் கிடைக்கிறது. பத்து பர்செண்ட் கிடைப்பதாக இருந்தாலும் மூவாயிரம் ரூபாய் கிடைக்க வேண்டும். இந்த நிலைமையில் கிராமங்களில் உள்ள வியாபாரிகளும் நகரங்களிலுள்ள வியாபாரிகளும் இன்றைக்கு கணக்கு வைத்துக்கொள்வது என்பது மிகவும் கடினமான விஷயமாக இருக்கிறது. இதை எதற்குச் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னால் இது வரையிலும் எப்படி இருந்தது என்றால் வியாபாரிகள் இவ்வளவுதான் வியாபாரம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று அதிகாரி சொன்னால் அதை அந்த அதிகாரிதான் ப்ரூவ் செய்யவேண்டும் என்று இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு வியாபாரிகள் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று நோட்டீஸ் கொடுத்தால் அதைப் ப்ரூவ் செய்ய வேண்டுமானால் அதை வியாபாரிதான் ப்ரூவ் செய்ய வேண்டுமென்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. அந்த வியாபாரி எதைச் சொன்னாலும் இன்றைக்கு அதை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்தால் அப்படி நினைப்பதற்கு இல்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது தவறு, இது விவாதத்தில் இருக்க வேண்டாம் என்று குறிப்பிட்டே சொல்லுகிறேன். சட்டத்தில் அங்கத்தினர் சொல்வதுபோல் இல்லை. 25 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் அவர்கள் ஒரு 'கம்பவுண்ட்' டாக்ஸ் கொடுத்து விடலாம். அப்படி கம்பவுண்ட் வரி கொடுக்க இஷ்டம் இல்லை என்றால் அவர்கள் கணக்குக் காண்பித்து வரியை நிர்ணயம் செய்து கொள்ளலாம். அவர்களுக்கு வரி எவ்வளவு என்பதை வியாபாரிகள் நிரூபிக்க வேண்டும் என்று சொல்வது போல் இல்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இது வரையில் 50 ஆயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் செய்யக்கூடிய வியாபாரிகள் இனிமேல் இருப்பது அல்லது முப்பது ஆயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் செய்யக்கூடிய அளவு இருக்கும் என்பதையும் நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதையும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்படி ஏற்றுக்கொள்ளுகிறீர்களா என்று பார்த்தால் அதிகாரிகள் ஏற்றுக் கொள்வதாக இல்லை. போன வருஷம் என்ன வரி கொடுத்து வந்தாரோ அதே வரியைத்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். வியாபாரிக்கு குறைந்த வியாபாரம் நடந்திருக்கும் என்று கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வது இல்லை. இந்த நிலைமையில் வியாபாரிகள் ப்ரூவ் செய்யக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. என்னதான் வியாபாரிகள் சொன்னாலும் அதை அதிகாரிகள் ஏற்றுக்கொள்வதாக இல்லை. அப்படி ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படவேண்டும். இல்லாத வரையில் இப்பொழுதுள்ளதை விட அதிகப்படியான ஊழல்கள் வரக்கூடியதாக இருக்கும். அப்படி அதிகப்படியான ஊழலும் வரக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்படலாம். இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆபத்து இதில் இருக்கிறது என்பதையும் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு வருஷத்தில் ஒரு வியாபாரி ஒரு அளவு வரி கட்டுகிறார் என்று வைத்துக் கொண்டு அடுத்த வருஷத்திலும் அந்த வியாபாரி அதே வரியைக் கட்ட

[Sri V. K. Kothandaraman]

[12th March 1958]

வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு, கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு, அந்தத் தன்மையிலேயே இருக்கிறது. ஆகவே இது போன்று இருப்பது சரியல்ல. என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

வியாபாரிகள் கட்ட வேண்டிய விற்பனை வரியை 21 நாள் தவீணக்குள் கட்டிவிட வேண்டும் என்று இப்பொழுது இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள நிலைமை என்னவென்றால் அந்த 21 நாள் தவீணையில் கட்ட வில்லையானால் அந்த வியாபாரியின் பேரில் மாஜிஸ்ட்ரேட்டின் கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டு எந்த விதமான விசாரணையும் இல்லாமல் அபராதத் தொகையால் பாதிக்கப்பட்ட வியாபாரியின் சொத்தை ஜப்தி செய்வதோடல்லாமல் அவரையும் அரஸ்ட் செய்யப்படும் என்று இது போன்று நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தான் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். சின்ன வியாபாரிகள் வியாபாரம் இல்லாத காரணத்தால் இன்றைக்கு அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று; அதனால் நான் சொல்லிக் கொள்வது என்னவென்றால் அவர்கள் பேரில் சிவில் கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டு அதன்மூலம் வசூலிக்க முயற்சி செய்தால் நலமாக இருக்கும். இப்பொழுது ஏற்படுத்தியிருக்கிறபடி இந்த சட்டம் இருக்குமேயானால் அதிகாரிகள் வியாபாரிகளுக்கு பல விதங்களில் தொல்லைகள் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அதனால் வியாபாரிகள் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கணக்குஎப்படி. வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி கணக்குகளை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு சிறு வியாபாரிகள் அப்படி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால் அது முடியாத காரியம். கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய சிறு வியாபாரிகள் இப்படி வைத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே இன்றைக்கு வியாபாரிகள் எதிர் பார்த்ததெல்லாம் அவர்கள் ஆலோசனை செய்து சிங்கிள் டாக்ஸ் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று பல ஆலோசனைகளை கொடுத்திருக்கிறார்கள். கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ளும் விஷயங்களில் அதிகாரிகளின் தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகாமல் இது போன்ற ஒரு வரி திட்டம் வருமா என்று எதிர் பார்த்தார்கள். அதற்குத்தக்கபடி பல விதமான ஆலோசனைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இங்குள்ள வியாபாரிகள் மட்டுமல்லாமல் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள வியாபாரிகளையெல்லாம் அழைத்து அவர்களுடைய ஆலோசனைகளையும் கேட்பார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறேன். இந்த மசோதாவானது இப்பொழுது செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போகப்போகிறது. அங்கு வியாபாரிகளைக்கூட்டி, பல சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளை அழைத்து அவர்களுடைய ஆலோசனைகளையும் கேட்டு கூடுமான வரையில் ஒரு திருத்தம் இந்த மசோதாவிற்கு செய்வது நலமாக இருக்கும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு வருஷத்தில் ஒரு வியாபாரி எந்த அளவுக்கு வியாபாரம் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு அந்தத் தொகையின் அடிப்படையில் மாதாமாதம் வரியைச் செலுத்த வேண்டும் அல்லது அப்படி செலுத்தக் கூடிய அந்த நேரத்தில் ஒரு வியாபாரி 50 ஆயிரம் அளவுக்கு விற்பனை வரி செலுத்த வேண்டும் என்று இருந்தால் அந்த வியாபாரியினிடமிருந்து அந்த வரியின் பாதி அளவுக்கு ஜாமீன் (செக்யூரிட்டி) கட்ட வேண்டும் என்கின்ற ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. இன்றைக்கு வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு கடை இருக்கிறது, வீடு இருக்கிறது, சொத்துக்கள் பேரில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அப்படியிருந்தும் அந்தத் தொகையிலே பாதி அளவுக்கு செக்யூரிட்டி கொடுக்க வேண்டுமென்ற புதிய அம்சத்தையும் இந்த மசோதாவில் சேர்த்திருப்பது எதற்காக என்று புரியவில்லை. இதை யெல்லாம் நீக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

12th March 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பிற மாகாணங்களிலிருந்து, பிற இடங்களிலிருந்து வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு இங்கு ஆபீஸ் ஒன்றும் கிடையாது. அவர்கள் வரி கொடுக்காமல் போய்விட்டால் என்ன செய்கிறது என்பதற்காக அவர்களிடமிருந்து செக்யூரிடி வாங்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இருந்தபோதிலும் கூட, எல்லா வியாபாரிகளையும் பொதுவாக பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்த அம்சம் வந்திருக்கிறதே ஒழிய, மற்ற மாகாணங்களிலிருந்து இங்கு வந்து வியாபாரம் செய்பவர்களைமட்டும் பாதிக்கும் அளவுக்கு மசோதாவில் இல்லை. ஆகவே, அப்படி பார்க்கும்பொழுது எல்லோரையும் பாதிக்கக்கூடிய தன்மையிலேதான் அது இருக்கிறது. ஆகவே, இது எல்லோரையும் கட்டுப்படுத்தும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே போன்று வியாபாரிகள் எந்த அளவுக்கு குறைந்தபட்சம் வியாபாரம் செய்திருந்தாலும் கூட, அதிகாரிகள் அவர்களைப்பார்த்து “நீ 30,000 ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்ததாக கணக்கு இருந்தாலும், ரூ. 50,000-க்கு வியாபாரம் செய்திருக்கிறாய். அந்தத் தொகைக்கு நீ வரி கட்டியாகவேண்டும்” என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது. அந்த நிலைமையிலே அவர்கள் சிவில் கோர்ட்டுக்கு போவதற்கு உரிமை கிடையாது என்பதும் இந்த மசோதாவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் செய்யக்கூடிய தவறுகள் காரணமாக, அதிகாரிகள் சொல்லுவது சரியல்ல என்று வியாபாரிகளுக்கு படுமேயானால், அதை எடுத்துக்கூறி சிவில் கோர்ட்டில் போய் வாதாடுவதற்கு உரிமை இருக்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல், விற்பனை வரி இலாகா அதிகாரிகளிடத்திலும், அல்லது டிரிபியூனல் கோர்ட்டுகளிலும் போய் தான் வாதாடலாம். டிரிபியூனல் கோர்ட்டுகளிலுள்ள அதிகாரிகளின் பேரிலே எந்த அளவுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதோ, அதேபோன்று சிவில் கோர்ட்டு அதிகாரிகளின் பேரிலும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆகவே, இது போன்ற திருத்தங்கள் செய்து இந்த மசோதாவை மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

72 பொருள்களுக்கு ஒரு முனை வரி என்று கொண்டுவரப்பட்டிருந்தாலும் கூட, இதுவரை ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ளுவது என்னவென்றால், இன்றைக்கு ஆடம்பர வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற பொருள்கள் இருக்கின்றன, டாம்பிகத்திற்காக உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பொருள்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக பார்க்கப்போனால் இங்கிலாந்து தேசத்திலே “பர்சேஸ் டாக்ஸ்” என்று இருக்கிறது. ஆடம்பர பொருள்களின்மீது அங்கே 27 சத விதம் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவருகிறது. அது போன்று இங்கேயும் ஆடம்பரத்திற்கு வேண்டி, டாம்பிகத்திற்கு வேண்டி உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பொருள்களின் மீதும் எந்த அளவுக்கு அதிகப்படியான வரிகளை போடமுடியுமோ அந்த அளவுக்கு போடுவதில் ஆட்சேபனை கிடையாது. அது போன்று வரி போட வேண்டும். மற்றபடி அன்றாட வாழ்க்கையில் எல்லா மக்களும் உபயோகப்படுத்தக் கூடிய பொருள்களுக்கு, உணவுப் பொருள்களுக்கு, உணவு தான்யங்களுக்கு, மற்றும் அதே போன்று தீப்பெட்டியாக இருந்தாலும் சரி, கெரோலின் ஆயிலாக இருந்தாலும் சரி, அன்றாட வாழ்க்கையில் உபயோகப்படக்கூடிய பொருள்கள் எல்லா வற்றிற்கும் எந்த அளவுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு அளிப்பது தான் சரியாக இருக்குமே தவிர, அத்தியாவசியமான பொருள்களுக்கு வரி போடுவது ஏழை மக்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பது ஆகாது. அதுமட்டுமல்ல, ஏற்கனவே விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்ட பொருள்களின் மீதும் இப்பொழுது வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, காய்கறி, புஷ்பம் இதுபோன்ற அன்றாட வாழ்க்கையில் உபயோகப்படக்கூடிய பொருள்களுக்கு ஏற்கனவே வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அவைகளுக்கு இப்பொழுது வரி போடவேண்டுமென்ற தன்மையிலே இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும்பொழுது புதிய வரிகள் இனிமேல்

[Sri V. K. Kothandaraman] [12th March 1958]

போடுவதில்லை என்று ஒரு பக்கத்திலே சொன்னாலும் கூட, ஒரு முனை வரி போட்டுவிட்டோம் என்று சொல்லக்கூடிய பெயரிலே, அதே நேரத்திலே ஏற்கனவே விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்ட பொருள்களின்பேரிலும், வரி போடக்கூடிய அளவுக்கு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருப்பது மிகவும் வருந்தக்கூடிய விஷயம் ஆகும். ஆகவே தான் திட்டவட்டமான என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை நான் கூறுகின்றேன். ஆடம்பரப் பொருளுக்கு அதிக வரி போடவேண்டும். அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருள்களுக்கு வரியிலிருந்து விதி விலக்கு கொடுக்கவேண்டும். இதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இந்த மசோதாவை அந்த அளவுக்கு திருத்துவதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும். முயற்சி செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் தெரியும். இந்த மசோதாவை செலக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் வியாபார சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளை அழைத்து அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் கேட்டு, வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படாத தன்மையிலே, பொதுமக்கள் பாதிக்கப் படாத தன்மையிலே சரியானபடி ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டும். அதே நேரத்தில் லோகநாதன் அவர்கள் தீர்ப்பிலே பல பொருள்களுக்கு குறைவாக வரி போடவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்யப்பட்டபோதிலும், அவர்கள் சிபார்சு சரியல்ல, மேலும் அதிக வரி போட வேண்டுமென்ற தன்மையிலும் சில அம்சங்களில் இந்த மசோதாவில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளையும் தயவு செய்து திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* **SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நேற்று தான் படிக்க முடிந்தது. இந்த மசோதா 8-ம் தேதி கெஜட்டில் வெளியாகி சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு நேற்று இரவுதான் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் எந்த அளவுக்கு நாங்கள் இந்த மசோதாவை படித்திருக்க முடியும் என்பதை நீங்களே கவனித்துக்கொள்ளலாம். மேலெழுந்தவாரியாக....

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If the hon. Member wants more time, I would take up the Catering Establishments Bill. I am not keen on any particular Bill.

10-10
a.m. * **SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** ஆனால் மேலெழுந்தவாரியாக பார்க்கும்பொழுது இதுவரை செய்யாமல் இப்பொழுது புதிதாக உணவு தானியத்திற்கு இந்த மசோதாவில் ஒரு வரி சேர்த்து போடப்பட்டிருக்கிறது. டாக்டர் லோகநாதன் அவர்களின் சிபார்சுகளை அப்படியே அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகவும் இந்த மசோதாவில் இல்லை. ஆனால் அதிலுள்ள ஒரு சில முக்கியமான கருத்துக்களை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் முக்கியமாக எடுத்துக்கொண்டுள்ள கருத்து “இன்டெலிஜன்ஸ் விங், அப்பீல் விங், இன்டெலிஜன்ஸ் விங்” என்பதாக நிர்வாக அமைப்பை மாற்றி அமைக்கும் சிபார்சை அப்படியே அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள். அது ஓரளவு நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நலன் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. “டாக்ஸ் இலேஷனைப்” பொறுத்தவரையில், அது எந்த அளவு சாதகமாக இருக்கும் என்று நிச்சயமாக சொல்லமுடியாது. பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய மாகாணங்களிலிருந்து அங்கு விற்பனை வரி கொடுக்காமல் இங்கு சரக்குகள் கொண்டுவரப்படுவதையும், இங்கு விற்பனை வரி கொடுக்காமல் மற்ற மாகாணங்களுக்கு சரக்குகள் கொண்டுபோகப்படுவதையும் ஏற்படி கண்காணிப்பது என்பது பற்றி திட்டவட்டமாக ஒன்றுமில்லை. ஆனால் ஓரளவுக்கு இந்த “இன்டெலிஜன்ஸ் விங்” இதற்கு பிரயோஜனமாக இருக்கக் கூடும். தற்சமயம் கோளத்தில் வாங்கக் கூடிய ஒரு மூட்டை பாக்கு சுமார் ரூ. 200-க்கு விற்பனையாகிறது. அங்குள்ள தீர்வையை கொடுத்து கோட்டயம் முதலிய இடங்களிலிருந்து மதுரையில் விற்பனை செய்வதாக

12th March 1958] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

இருந்தால் அது ரூ. 235 ஆகும். அங்கு தீர்வை கொடுக்காமல் இங்கு கொண்டுவருபவர்களால் அது ரூ. 210-க்கு தற்சமயம் விற்பனையாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இதை டாக்டர் லோகநாதன் அவர்களிடம் அங்கு இருக்கும் வியாபாரிகள் சமர்ப்பித்த மகஜிர் கொடுக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்களிலிருந்து கூறுகிறேன். அப்படி அங்கிருந்து மறைமுகமாக, கள்ளத்தனமாக பாக்கை லாரிகளில் ஏற்றி அதற்கு மேல் ஏதாவது பொருள் களை வைத்து இங்கே கொண்டுவரக்கூடிய நிலைமை சர்வசாதாரணமாக இருக்கிறது. அது மாதிரி “டாக்ஸ் இவேஷன்” தடுப்பதற்கு இந்த “இன் டெலிஜென்ஸ் விங்” உதவியாக இருக்கக்கூடும். பக்கத்திலுள்ள ராஜ்யங்களிலும், நம்முடைய ராஜ்யங்களிலும் இப்படி கள்ளத்தனமாககொண்டு போகக்கூடிய, கொண்டுவரக்கூடிய பண்டங்களுக்கு ஓரளவு தீர்வை விதிகள் ஒரே விதித்திலிருந்தால்தான் மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

வரி விதித்தில் ஒரு ராஜ்யத்திற்கும் இன்னொரு ராஜ்யத்திற்கும் இடையே அதிகமான ஏற்றத் தாழ்வு இருப்பது, வரி கொடுக்காமல் சர்க்காரை ஏமாற்ற விரும்பும் வியாபாரிகள் ஏராளமான சர்க்குக்களை லாரிகளின் மூலம் கள்ளத்தனமாக கடத்திச் செல்வதற்கு அடிகோலும். ஆகவே கள்ளக்கடத்தலை தடுப்பதற்காக அண்டை ராஜ்யங்களிலுள்ள வரி விதிங்களை கவனித்து அதிக வித்தியாசம் இல்லாதவாறு நம் ராஜ்ய வரி விதித்தையும் நிர்ணயித்தால் அது மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

முதலாவது ஷெட்யூலைப் பார்த்தால், அதில் ஒரு முனை விற்பனை வரிக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கும் பொருள்களில் சிலவற்றிற்கு மிக அதிகமான வரி விதிமும் சிலவற்றிற்கு மிகக் குறைவான வரிவிதிமும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, சிமெண்டு, சிக்கரி போன்றவைகளுக்கு வரி விகிதம் 5 சதவிகிதமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிக அதிகமான விகிதம் என்று சொல்வேன். இவைகள் மக்கள் அன்றாடம் உபயோகிக்கும் பொருள்கள். ஆனால், புல்லியனுக்கோ வரி விகிதம் 1 சத விகிதமாகத் தான் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1956-57-ம் ஆண்டில் புல்லியன் இனத்தில் விற்பனை வரி வருவாய் ரூபாய் 27,63,139 என்று டாக்டர் லோகநாதன் அவர்களுடைய அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, இதன் மீது வரி விதித்தை மேலும் அதிகப்படுத்தினால் அரசாங்கத்திற்கு நல்ல வருவாய் கிடைக்கும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : புல்லியனைப் பொறுத்த வரையில் இந்த வரி விதித்திற்கே எதிர்ப்பு இருக்கிறது.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த வரி விதித்திற்கே எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்பது என்னுடைய தெரியும். அது தெரிந்திருந்தும் தான் இந்த யோசனையை நான் சொல்கிறேன்.

மக்கள் அன்றாடம் உபயோகிக்கும் பொருள்களாகிய உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து அறவே விதிவிலக்கு அளிப்பது மிகவும் நலமாக இருக்கும். இதை முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும்.

இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி முடிவாகப் பரிசீலனை செய்வதைக்காட்டிலும் பொதுமக்களின் கருத்தை அறிவதற்காக அனுப்புவது மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அப்படிச் செய்தால், அந்த அந்த இனத்திற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள வரி விகிதம் சம்பந்தமாக மக்களின் அபிப்பிராயத்தையும் வியாபாரிகளின் அபிப்பிராயத்தையும் அறிவதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் இருக்கும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதை ஒரு வருஷம் “சர்கு லேஷனுக்கு” அனுப்பினால், இப்போது கொண்டுவரப்பட வேண்டிய சட்டம் ஒரு வருஷத்திற்கு ஒத்திப்போடப்படும், அவ்வாறு ஒத்திப்போடப் படுவது கனம் அங்கத்தினர்க்கு பிடித்தமாக இருக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[12th March 1958]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சட்டத்தை ஒரு வருஷத் திற்கு ஒத்திப்போடுவது சரியல்ல என்று நினைக்கிறேன். பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை அறிவதற்காக மசோதாவை மூன்று மாதங்களுக்கு வெளியில் அனுப்பிவிட்டு, அதன் பிறகு மசோதாவை சட்ட சபைக்கு மறுபடியும் கொண்டுவந்துவிட்டு, அதற்கு பிறகு மூன்றே மாதங்கள் காலவறையறை அளித்து பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு மசோதாவை அனுப்பினால், ஆறு மாதங்களுக்குள் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்துவிடலாம்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அவ்வாறு செய்தால் மூன்று அல்லது ஆறு மாதங்கள் கழித்து புது வரி விதிதங்கள் அமலுக்கு வரும். அப்படிப்பட்ட நிலையில் வியாபாரிகள் நடப்பு வருஷத்தில் இரண்டு விதிதங்களிலும் கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கும். அந்தத் தொல்லை வியாபாரிகளுக்கு ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான், அப்படிச் செய்யவில்லை.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : துரதிர்ஷ்டவசமாக, இரண்டு வரி விதிதங்களில் கணக்குகளை வைத்துக்கொள்வதில் உள்ள கஷ்டங்களை விட அதிகமான கஷ்டங்கள், மசோதாவை அவசர அவசரமாக நிறைவேற்றுவதினால் ஏற்படக்கூடும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

கட்டாயம், மூன்றாவது ஷெட்யூலில் குறிப்பிட்டுள்ள சர்க்கரை போன்ற உணவுப்பொருள்களுக்கு வரியிலிருந்து பூரண விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மூன்பு உணவுப்பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டபோது, உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியினின்றும் விலக்களிப்பதை ஒரு கொள்கையாகக் கூட வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். அப்படிச் சொல்லியிருக்கலாம்போது உணவுப் பொருள்களுக்கு வரி விதிப்பது சரியல்ல என்று தாழ்மையுடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

முதல் ஷெட்யூலில் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள ஒருமுனை விற்பனை வரி விதிதங்கள் சரியான விதிதங்களாக இல்லை. சில பொருள்களுக்கு மிக அதிகமான விதிதமாகவும் சில பொருள்களுக்கு மிகக் குறைவான விதிதமாகவும் அந்த ஷெட்யூலில் விதிதங்கள் இருக்கின்றன. இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டியினர் நன்றாக கவனித்து அந்தப் பொருள்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள வரி விதிதங்களை சரியான முறையில் மாற்றியமைக்க வேண்டும். மசோதாவானது பொதுமக்களின் கருத்தை அறிவதற்கு அனுப்பப்படாமல் நேரடியாகப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்படும் பட்சத்தில், பொறுக்குக் கமிட்டியினர், பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகளையும் வியாபாரிகளின் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்து அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை அறிந்து, பொதுமக்களின் தொல்லைகளைத் தீர்க்கக்கூடிய முறையில் மசோதாவைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். விற்பனை வரி சம்பந்தமாக டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் கொடுத்த சிபாரிசுகளைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விவரமாகப் பேசினார்கள். இப்போது அமலில் இருந்துவரும் வரி விதிதங்களும் விதிவிலக்குகளும் அந்த சிபாரிசுகளின் அடிப்படையில் மசோதாவில் மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளைப் பொறுத்த வரையில், பொறுக்குக் கமிட்டியினர் வியாபாரிகளின் அபிப்பிராயங்களையும் கேட்டு, மசோதாவைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது அமலில் உள்ள சட்டத்தின்படி, ஏழை ஜனங்கள் அன்றாடம் உபயோகிக்கும் வெற்றிலை, வெங்காயம், வாழைப்பழம் முதலிய பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு இருக்கிறது. இப்போது மசோதாவில் அவைகளுக்கு வரி விதித்திருக்கிறார்களா என்பதும், அப்படி வரி விதித்திருந்தால் கூடுதலாக விதித்திருக்கிறார்களா அல்லது குறைவாக

12th March 1958] [Sri G. Annamalai Muthuraja]

விதித்திருக்கிறார்களா என்பதும் தெரியவில்லை. அந்தப் பொருள்களை விற்கும் சில்லறை வியாபாரிகளிடமிருந்து, பொதுவாக அவர்கள் விற்கும் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஒரு விகிதத்தில் வரி வசூலிக்கலாம் என்று அபிப்பிராயம் சொல்லப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. உபரியாக பட்ஜெட் இருக்கும்போது வரி போடப்படவில்லை என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார். அப்படி அவர் கூறியிருக்கும்போது இந்தப் பொருள்களுக்கு வரி விதிப்பது சரியல்ல. ஜனங்கள் அதிகமாக உபயோகிக்கும் இந்தப் பொருள்களுக்கு வரி விதிப்பதானது அவர்களை மிகவும் பாதிக்கும். இப்படிப்பட்ட பொருள்களை வியாபாரம் செய்பவர்களில் வருஷத்திற்கு மொத்தம் ரூபாய் 5,000-க்கு மேற்பட்டு வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு வரி விதிப்பதற்கு மசோதா வகை செய்கிறது. இந்த ஏழை வியாபாரிகள் கணக்குப்பின்னை வைத்துக்கொண்டு அவருக்கு சம்பளம் கொடுக்க முடியுமா? இவர்கள் கணக்குப் பின்னை வைத்துக்கொள்ள முடியாது. மேலும், பெண்கள் கூட இந்தப் பொருள்களை வியாபாரம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படி கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியும்? இந்தப் பொருள்களுக்கு இப்போது வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு இருந்து வருகிறது. அந்த விதிவிலக்கை நீக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. உபரி பட்ஜெட் வந்திருக்கும்போது இந்த வரிகளைக் கொண்டுவர வேண்டியதில்லை என்று நினைக்கிறேன். சீக்கிரத்தில் மசோதாவைச் சட்டமாக்கினால்தான் இந்த வருடம் மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் இந்த விகிதங்களில் விற்பனை வரியை வசூலிக்க முடியும் என்றும், வியாபாரிகளுக்கும் கணக்குகள் வைத்துக்கொள்வதில் கஷ்டங்கள் ஏற்படாது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. 1959-60-ம் வருஷ பட்ஜெட்டின்போது இந்த வரிகளைக் கொண்டுவரலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். சிறிய வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I support the motion for reference to the Select Committee and I oppose the motion for circulating it for public opinion.

Apart from the difficulty in passing a law on taxation in the middle of a financial year and the difficulty in maintaining accounts at a different rate in the middle of a financial year, I desire to state that the present General Sales Tax Act is cumbrous, and its working has often been commented upon as very bad. During the last budget session when a small amendment to the General Sales Tax law was proposed, it was suggested by the Members of this House that this present Act must be superseded and a consolidated and an amending Act to be convenient and wholesome, must be brought forward at a very early date. The appointment of an economic expert was also suggested. It is very good that immediately on that suggestion the Hon. the Minister for Industries took up the matter and appointed Dr. Lokanathan. We are bounden to him and bound to express our gratitude to him for the extraordinary pains that he took to visit several places, examine a number of witnesses, a number of traders, and chambers of commerce, and elicit their opinion. The matter has been before the public for nearly ten months now, and it is now one month after the report of Dr. Lokanathan was placed before the Government and the Members of this House. It is good augury that Government are accepting most of the proposals of Dr. Lokanathan. When Dr. Lokanathan was making this enquiry, associations of

[Sri R. Srinivasa Iyer] [12th March 1958]

traders, hotel-keepers, and chambers of commerce, published their views in the press, and this has been taken note of by the Government. The present set up, the definition, the rates and the procedure followed for taxation and for appellate authority and discussion and determination by two High Court Judges instead of one on appeal, are all very good and for the benefit of the traders in general.

10-20 a.m. Sir, it was suggested by an hon. Member who spoke on this Bill before I began that provision should be made to take cases to civil courts in the matter of recovery of arrears of tax. I have not heard of such a thing in respect of any taxation measure. Take the Revenue Recovery Act—Act II of 1864. It provides for arrest, attachment of movable property and sale of land without a decree from the court. In any taxation measure, the power to collect the tax otherwise than through a court is provided. If we go to the civil court for such things, then the question of insolvency and also non-payment of tax will arise. We cannot at all hope to execute a decree of a civil court so far as arrears due to the Government are concerned.

So far as the present Bill is concerned, the definitions have been made far clearer and I do hope that the innumerable cases we have been having in the High Court on Writ Petitions arising out of the working of the General Sales Tax Act will no longer be a regular feature. I also hope that the arrears before the High Court will be cleared soon since much of the work it has to do on Writ Petitions questioning the validity of assessments, etc., will go.

Then, Sir, several traders and trade associations have been agitating for the levy of a single-point tax. The principle has been accepted now and I find there are as many as 72 items in the Schedule in respect of which single-point tax is proposed. The quantum of levy is also different. This is to the benefit of the people. The people also should realise that it is dangerous to evade the tax because it will be disastrous not only to the Government but to the country as a whole.

There is an important provision in Clause 3 which we should welcome. The hotel proprietors are now required to pay a tax of 2½ per cent on the turnover. The clause seeks to make it two per cent. The complaint of the hotel proprietors is that the articles that they use for producing foodstuffs they vend to the public are already taxed once. This point has been taken into account and only two per cent is now sought to be levied. While that is so, I feel that small hotel-keepers will be affected by the limit of turnover fixed—Rs. 25,000. It should be raised to Rs. 50,000. That would be the proper limit. Hotel-keepers are rendering a sort of social service and many people who have got their families elsewhere mess in hotels and carry on their avocations. So, these people have got to be helped for the benefit of

12th March 1958] [Sri R. Srinivasa Iyer]

mankind. Again, they are subject to another law—Catering Establishments Act—under which it is obligatory on the part of hotel-keepers to provide for certain amenities to workers like leave, heavy salary, etc. This will make the cost of production go up and, therefore, it is better that in the case of hotel-keepers, the exemption limit is raised to Rs. 50,000.

There is another benefit conferred upon the tax-payer whose turnover is between Rs. 5,000 and Rs. 25,000. The smaller trader is enabled to compound the tax. Under clause 6, one will pay a tax far below what one is now paying. This is the benefit of compounding the tax, notwithstanding the fact that exemption limit has been reduced to Rs. 5,000. I, therefore, suggest that this clause may stand as it is.

There is, however, one provision in the Bill to which I object. Clause 9 throws the burden of proof on the dealer. This may perhaps be a very great instrument of oppression. Anybody may be given a notice and he will have to produce witnesses either before the Commercial Tax Officer or the Court to prove he is not liable to assessment. This will affect his trade very much and, therefore, no such provision is necessary. It will operate as a source of harassment.

Regarding clause 3, I do not know whether it is a printer's error. When the Hon. the Minister in charge of the Bill was speaking, I heard him say—I am subject to correction—that so far as milk, vegetables, betel leaves, etc., were concerned the tax would be half per cent. I do not find any mention about it here. Possibly, it is a misprint. I suggest that these commodities may be given total exemption. They are at present exempted. I know the Government can exempt these under the Rules. But . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: May I just clarify the position? These dealers have been brought under the one per cent levy. But exemption will be given to dealers exclusively dealing in vegetables, etc., at the Rs. 25,000 limit. There is, however, no reason why a turnover of Rs. 50,000 to Rs. 1,00,000 be exempted.

* SRI R. SRINIVASA IYER: I thank the Hon. Minister for the clarification. Even during the debate on the amendment of the General Sales Tax Act, I pointed out that there was large-scale evasion of tax and suggested that sufficient powers should be given to officers to check evasion. I am glad that steps are taken to see that movement of foodgrains and other commodities by boat and lorries is checked. I am aware that even when we taxed the dealers in foodgrains at 1½ per cent, there was evasion of tax by registering the sale in the name of somebody else. A trader who has a mill would book a waggon in the name of some other person who is an agricultural producer and thus escape notice. I have once stated that every citizen should feel his civic responsibility and pay the tax. We should not evade the tax at

[Sri R. Srinivasa Iyer] [12th March 1958]

any time. I am glad provision is made to check the movement of foodgrains by boats and lorries which now-a-days serve as a common mode of transport of foodgrains especially because the Railways are not able to supply sufficient number of waggons. I would, therefore, appeal to the dealers who are trading in such commodities to take full advantage of the reduction of tax from $1\frac{1}{2}$ per cent to one per cent and record all their transactions in their accounts so that they may not evade the tax which they have got to pay for the benefit of the people for whom the Government are doing so much to-day.

The other very good provision that we find in the Bill is the setting up of a separate appellate authority. Four Assistant Appellate Commissioners are to be appointed. The same slogan, namely, it is difficult to maintain accounts, was repeated. A trader has got to maintain accounts and maintain them correctly. But we have come across cases where traders maintain two sets of accounts or even three sets of accounts. And not only that, they also maintain accounts in the names of different persons, the names of some not being real at all. Unless sufficient check is provided for the purpose of scrutinising the accounts, namely, the seizure of accounts and scrutiny of transactions entered in those accounts, we cannot prevent evasion of tax.

It is stated that the amount of tax that we could expect under this new enactment cannot yet be gauged. It is so because several provisions have been changed and the change in some cases is a reduction of the rate of tax. In other cases a single-point levy is proposed where multi-point levy has been the rule.

In this connection I hope that at any rate in future after the passing of this Act, the Central Government will not be tinkering with the measures enacted in this State for the purpose of finding out enough means of revenue to make up the loss consequent on the introduction of Prohibition. By the Centre taking away the powers of the State to tax commodities either produced or sold in this State on a large scale, we have got to amend our taxation enactments very often and lose our income thereby though the Central Government have in certain cases like the sale of tobacco, sugar and textiles, guaranteed to make good the loss incurred by us by the introduction of Central taxes.

So far as the rule making powers of the Government are concerned, in every enactment that is being passed at present we find a section to the effect that rules made and all notifications issued under the concerned Acts shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislative Assembly may make within fourteen days on which the House actually sits either in the same session or in more than one session. I feel that the fourteen days time is not sufficient and must be extended to six weeks or eight weeks because

12th March 1958] [Sri R. Srinivasa Iyer]

the rules are made and given effect to and then it takes several months for the rules to be placed on the table of the House. By the time they are placed on the table of the House and we want to make suggestions, the rules had already been acted upon and had come into force. Therefore, it is impossible to go back and amend them if necessary. I therefore request that the provision relating to the placing of the rules framed by Government on the table of the House in this as well as in future enactments may be so framed as to give six or eight weeks' time for suggesting amendments.

Sir, I welcome the general provisions contained in the measure intended to replace the cumbersome—unworkable, I will put it—provisions of the old Sales Tax Act of 1939. I also oppose the amendment for circulating the Bill for eliciting public opinion as that would entail long delay in the passing of the measure into law.

SRI M. SELVARAJ : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்ற உறுப்பினர் அவர்களே, இன்றைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் விற்பனை வரி (திருத்த) மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்பதை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் கொடுத்த யோசனையில் மீது சரிக்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தச் சட்டத்தை விரிவான முறையிலேயே பார்க்கும்போது, சில புதிய வரிகள் அவர்கள் சொன்ன யோசனைக்கு மீறிய முறையில் இருக்கின்றன. சில வரிகள் அதிகமாக போடக்கூடிய அளவு இருக்கின்றன.

குறிப்பாக, விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்யவேண்டும், உணவு பற்றாக்குறையைப் போக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்திலே விவசாய உற்பத்திக்காக எரு, அமோனியம் ஸல்பேட், அமோனியம் நைட்ரேட், புண்ணாக்கு போன்றவைகளுக்கும் மூன்று சதவிகிதம் வரி விதிக்கப்படுகிறது. இதைக் கூடுமான அளவு ஒரு சதவிகிதத்துக்கு குறைக்கலாம் என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். வரியை அதிகப்படுத்துவது காரணமாக, அவர்கள் வாங்கி உபயோகிக்கும் பொருள்களுக்கு அதிகத் தொகை செலவழிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுமாதலால் இதைக் கூடுமான அளவு ஒரு சதவிகிதத்துக்கு குறைக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

10-20
a.m.

Milk food excluding fresh milk but including milk powder.
என்பவைகளுக்கு மூன்று சதவிகிதம் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். அதை பூராவாக எடுத்து விடலாம் என்று நான் அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படிக்குறைப்பதன் காரணமாக துண்டு விழுவதைச் சரிக்கட்டுவதற்கு ஆடம்பரம் பொருள்களுக்கும், மோட்டார் கார்களுக்கும், லாரிகளுக்கும் இன்னும் இது போன்றவைகளுக்கும் ஏழு சதவிகிதம் என்று இருப்பதை பத்து சதவிகிதம் ஆக உயர்த்தினால், அதனால் எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படுவதில்லை என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது அதிகப்படியாக நாட்டிலே வியாபாரப் பொருள்களை ஏற்றிச் செல்லும் லாரிகளை 20 ஆயிரம், 25 ஆயிரம் என்று விலைகொடுத்து வாங்கும் போது அத்துடன் மேலும் 200 அல்லது 300 ரூபாய் கொடுத்து விடுவதனால் அவர்களுடைய வியாபாரம் ஸ்தம்பித்துவிடாது. ஆகவே, பால், உணவுகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் வரிகளைக் குறைத்து, மோட்டார் கார், லாரி, மோட்டார் சைக்கிள் போன்ற பொருள்களுக்கு 10 சதவிகிதம் வரி வரையில் உயர்த்தலாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. Selvaraj]

[12th March 1958]

உணவு தான்யங்களுக்கு வரியை நீக்கிவிடுவது மிகவும் நல்லது. சர்க்கார்த்தரப்பில் சென்ற ஆண்டிலே பட்ஜெட் சமர்ப்பித்தபோது, உணவு தான்யங்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று எதிர்கட்சியினர் கேட்டுக்கொண்டபோது, டாக்டர் லோகனாதன் அறிக்கை வந்தபிறகு கவனிப்போம் என்று வாக்குறுதி அளித்தார்கள். அதை மனதிலே இறுத்தி, உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று நான் மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது வியாபாரிகளுக்கு குறைந்த பட்சம் 25 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் வருமான உள்ளவர்களுக்கு slab rate-இல் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், நாம் அந்தத் தொகையை ஓரளவு உயர்த்தலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். மற்ற மாகாணங்களிலே உள்ள அவர்கள் விதிக்கும் முறையையும் நாம் விதிக்கும் முறையையும் பார்க்கும் போது வியாபாரிகள் சில நேரங்களில் கூடுதலான விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக, மணிலாவைப் பொறுத்த வரையில் ஆந்திரத்தில் அவர்கள் இரண்டு சதவிகிதம் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நம் முன்னாலே இருக்கும் வரி விகிதத்தைப் பார்க்கும் போது நாம் மூன்று சதவிகிதம் ஆக உயர்த்தியிருக்கிறோம். ஆகவே, அங்கே மூன்று சத விகிதம், என்றும் அண்டை ராஜ்யங்களில் இரண்டு சதவிகிதம் என்றும் இருப்பதனால் நம் வியாபாரிகளுக்கு மிகக் இடைஞ்சல்களை உண்டு பண்ணும். நம் வியாபாரிகள் அந்த வியாபாரிகளோடு போட்டியிட முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அண்டை ராஜ்யங்களில் மணிலாவுக்கு என்று வரி விதிக்கும் இரண்டு சதவிகிதம் அளவுக்கு நாமும் அதைக் குறைக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதிகாரிகள் கணக்குகளைப் பார்வையிடும்போது தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் கூடுமான வரையிலும் சட்டத்திட்டங்களை நல்ல முறையிலே அனுசரித்து, சட்டத்திற்கு உட்பட்டு வியாபாரிகளைத் துன்புறுத்தாத முறையில் வியாபாரிகளுடைய கணக்கைப் பார்வையிடும்படி இருக்கவேண்டிய நிலைமைக்கு அதிகாரிகளை வேலையில் இறுத்திக்கொண்ட பிறகு ஒரு வருஷம் அவர்களுக்கு நல்லதொரு பயிற்சி அளிக்கலாம். எந்தெந்த முறைகளிலே வியாபாரிகளிடத்தில் அணுகி கணக்கைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதையும் சட்ட நுணுக்கங்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கும் இத்தகையதொரு பயிற்சி முறையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்புவதை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.

10-40 a.m.] **SRI V. SANKARAN :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பினாலே போதும். பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு விடவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். லோகனாதன் அவர்கள் மிகவும் சிரமப்பட்டு, இதுசம்மந்தப்பட்ட பலபல வியாபார வர்த்தக சங்கங்களுடைய ஆலோசனைகளையும் கருத்துக்களையும் எல்லாம் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு, முழு விவரங்களையும் குறிப்பிட்டு, இருக்கிற குறைப்பாடுகளை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்து, மிகவும் விளக்கமான முறையில் கொடுத்திருக்கும் யாதாஸ்தின் அடிப்படையில் இந்த மசோதா உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீண்டும் இதைப் பழையபடி பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு விடுவது என்றால் வீணாகக் காலதாமதம் தான் ஆகும். வீணாகக் காலதாமதம் செய்வதில் அர்த்தமில்லை. ஆகவே பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு விட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

முன்பு இருந்த சட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு விஷயத்திற்கு நான்கைந்து சரத்துக்களையும் திருத்தங்களையும் பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கும். அந்தச்சட்டத்தில் இருந்துவந்த சிக்கல்களை எல்லாம் நல்லமுறையில் லோகனாதன் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் யாதாஸ்தில் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தையே இவர் மிகவும் எளிதாகச் செய்திருக்கிறார்.

12th March 1958] [Sri V. Sankaran]

வருமான வரியைப் பற்றித் தெரியாதவர்களுக்குக் கூட அவருடைய யாதாஸ்தை ஒருமுறை பார்த்தால் தெரியும். விற்பனை வரி சம்மந்தமான விளக்கம் நல்லமுறையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உதாரணமாக வரி இவேஷனை தடுப்பதற்குரிய வகைகள் நன்றாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மல்டி பாயின்ட் டாக்ஸ் விகிதத்தை குறைக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். இரண்டாவது சிங்கிள் பாயின்ட் டாக்ஸ் என்று எல்லாவற்றுக்கும் போட்டுக்கொண்டிருப்பதில் அர்த்தம் இல்லை. உதாரணமாக சர்க்கரைக்கு சிங்கிள் பாயின்ட் டாக்ஸ் என்று போட்டால் இவேஷன் அதிகமாயிற்று என்று வியாபாரிகளே முறையிட்டிருக்கிறார்கள். ஆதலின் எவ்வளவு சர்க்கரைக்கு சிங்கிள் பாயின்ட் வரி போடப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த யோசனைகள் முடிவு அத்தகைக்கு எல்லாம் மிகவும் வரவேற்கத்தக்கவையாகும்.

வரி தத்துவம் என்ன என்பதைப்பற்றி விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார். ஸ்ரீ கோதண்டராமன் சொன்னது சரியல்ல ஸ்லாப் ரேட்டு 25 ஆயிரம் வரை என்று வைத்து இருப்பதால் சிறிய வியாபாரிகளுக்கு அக்கவுண்டு வைக்கும் கஷ்டம் இனி அதிகம் இல்லாமல் இருக்கும். அதே சமயத்தில் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கும், யோசனை கூறியிருக்கிறார். அபலேட் வசதியும், இண்டலிஜென்ஸ் செக்ஷன் வசதியும் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் சொல்கிறார்.

லோகானுதன் ரிப்போர்ட்டை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், உணவுப் பொருள்களுக்கு பூரணமாக விற்பனை வரி இருக்கக்கூடாது என்ற கொள்கையை ஏற்கவில்லை. எல்லா மக்களுக்கும் வரி கொடுப்பதில் ஒரு சிறிதளவாவது பங்கு இருந்தால் தான் நல்லது என்பதற்காக அவற்றுக்கு ½ பர்சன்ட் வரி போடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் இங்கே 1 பர்சன்ட் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் புனராலோசனை செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர் சொல்கிற யாதாஸ்தின் படியே நடந்தாலும் நமக்கு வருகின்ற 10½ கோடி ரூபாய் நிச்சயமாக வரும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்.

அடுத்தபடியாக கமிஷன் ஏஜெண்டுகள் எல்லோரும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது அவ்வளவு சரியில்லை. கமிஷன் ஏஜெண்டுகளுக்கு அதிக லாபம் வருகிறது என்று கருதிவிட முடியாது. இருபது ரூபாய், முப்பது ரூபாய் பெருமான ஒரு மூட்டை விற்குல் அவர்களுக்கு கிடைப்பது மூன்றாண்டு, நான்காண்டு அவ்வளவுதான் இருக்கும். குறிப்பாக நெல் வியாபாரிகளை எடுத்துக்கொண்டால் கிராமங்களில் இருந்து நெல்லைக்கொண்டு வருபவர்கள் நகரங்களில் உள்ள கமிஷன் ஏஜெண்டுகளிடத்தில் கொடுத்து விட்டுப் போய்விடுவார்கள். கமிஷன் ஏஜெண்டுகள் தான் வியாபாரிகளுக்கும் அரிசி மில் முதலாளிகளுக்கும் சப்ளை செய்வார்கள். இதில் அவருக்கு மூட்டைக்கு இரண்டாண்டு, நான்காண்டு கிடைக்கலாம். ஆதலால் Turnover-ல் 1 பர்சன்ட் வரியை வசூல் செய்துவிட்டால் அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாய் போய்விடும். இதனால் சரியான கணக்கு வைத்துக்கொள்ளாத நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. அரிசி மில் முதலாளிகளுக்கு என்றால் வாங்கும் நெல்லுக்கு கொடுத்த வரியை ரிபேட் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அரிசியாக விற்கும் போது வாங்குபவர்களிடத்திலும் வசூலித்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே அந்த வியாபாரிகளுக்கு நஷ்டம் கிடையாது. முதலில் சொல்லப்பட்ட கமிஷன் ஏஜெண்டுகள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதைச் சர்க்கார் கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்பதாக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காய்கறி, மூட்டை போன்றவைகள் சீக்கிரத்தில் கெட்டுவிடக்கூடியவை. உடனே அவை வியாபாரம் செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. முன்பு இவைகளுக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது ½ பர்சன்ட் போடலாம் என்று லோகநாதன் யாதாஸ்தில் கண்டிருந்தும் 1 பர்சன்ட் என்று போட்டிருப்பதும் சற்று ஆலோசனைக்குரிய விஷயம். என்னதான் வரி 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் தான் என்றாலும் இந்த வியாபாரத்தில் லாப அளவு குறைவாக இருக்கிறது. ஆதலால் டர்ன்ஓவர் அதிகமாக போய்விடலாம்.

[Sri V. Sankaran]

[12th March 1958]

ஆனால் லாபம் அதிகம் வருவதற்கு வசதியில்லை. ஆகவே இதை பற்றியும் கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக முன்பு நாட்டுச் செக்குக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்ததை இப்போது எடுத்துவிட்டு ஒரு பர்சன்ட் என்று குறித்திருக்கிறார்கள். ஒரு பொருளுக்கு விலக்கு, ஒரு ஆளுக்கு விலக்கு என்று இருக்கக்கூடாது என்பது லோகனாதன் யாதாஸ்தின் தத்துவம். மெஷின் செக்குக்காரர்கள் நாட்டு செக்கு எண்ணை என்று வரியிலிருந்து டிமிக் கொடுப்பவர் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கனவே மெஷின் எண்ணையோடு நாட்டுச் செக்கு எண்ணை போட்டியிட முடியவில்லை. இன்றைக்கு நாட்டுக்குச் செக்குக்கு வரி விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்ததன் காரணமாக கொஞ்ச அளவாவது அந்த வியாபாரம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்கும் வரிபோட்டால் அந்தத் தொழிலே அழிந்துவிடும் என்பதாக அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். இதையும் பரிசீலிக்கவேண்டும்.

அதேபோல் வறு கடலை வியாபாரம். இங்கே அதிகமான அளவு வியாபாரம் இரண்டாறு நான்கு வுக்குள் தான் இருக்கும். ஆதலால் வாங்குபவர்களிடம் வரிவாங்குவது முடியாத காரியம். இதற்கும் வரி விதிப்பது என்பது அவ்வளவு பொறுத்தமானதாக இருக்காது. இதையும் சர்க்கார் பரிசீலிக்கவேண்டும். ஸ்ரீ சீனுவாசய்யர் சொன்னதுபோல ஹோட்டல்களுக்கு விசைத்தாது இதைக் குறைப்பதுபற்றி பரிசீலிக்கவேண்டும். லோகநாதன் யாதாஸ்தின்படி வருமானம் இப்போது நமக்கு வந்து கொண்டிருப்பது அவர் யோஜனையின் ஏற்றுக்கொண்டால் குறையாது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிற காரணத்தினால் நான் சொன்ன கருத்துக்களை எல்லாம் கவனித்து இந்த மாநிலங்களையும் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொது ஜன அபிப்பிராயத்திற்கு மறுபடி அனுப்பவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்லி நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

10-50
a.m.

SRI P. S. CHINNADURAI: மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சபை முன்பாக சமர்ப்பித்திருக்கக் கூடிய விற்பனை வரி மசோதாவை நான் முழு மனதோடு வரவேற்க இயலாதவகை இருக்கிறேன். இந்த மசோதாவில், டாக்டர் லோகநாதன் அவர்களின் ரிப்போர்ட்டிற்கு பிறகாவது பல நல்ல அம்சங்கள் சேர்க்கப்படும் என்று இயற்கையாகவே நான் எதிர்பார்த்தேன். அதுவும் குறிப்பாக எடுத்து மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் களம் வெங்கட்ராமன் அவர்கள், கொண்டு வருகிற இந்த மசோதாவில் குறிப்பாக வரிக் கொள்கைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படும் என்று நான் உண்மையில் எதிர்பார்த்தேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

வரிக் கொள்கை என்று நான் குறிப்பிட்டபோது, உபயோகப்பொருள்களுக்கும், சுகப் பொருள்களுக்கும் மத்தியிலே வித்தியாசம் இருக்கவேண்டும் என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். உபயோகப் பொருள்களுக்கு அதிகப்படியான சலுகையும், சுகப் பொருள்கள் என்று கருதப்படும் “லக்ஷுவரி குட்ஸ்”க்கு அதிகப்படியாக, இன்னொரு வித விக் கொள்கையும் இருப்பது நல்லமானதாகும் என்றுதான் நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். உபயோகப்பொருள்களுக்கு சலுகை கொடுக்கவேண்டும், சுகப் பொருள்களுக்கு அதிகப்படி வரி விதித்தாலும் பாதகம் எதுவும் இல்லை என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற முதலாவது அனுபந்தத்தில், பல சுகப்பொருள்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இந்த முதலாவது அனுபந்தத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற பொருள்களின் வரிசையில், அதாவது ஒரு முனை விற்பனை வரிக்காக என்று சிபார்சு செய்யப்பட்டிருக்கிற சுமார் 72 வகைப் பொருள்கள் சம்பந்தப்பட்ட வகையிலே பல பொருள்களுக்கு பலமுனை விற்பனை வரி விதிக்கலாம் என்பதுதான் எனது அபிப்பிராயம். எல்லாவிதங்களிலும் பலமுனை விற்பனை வரி வேண்டாம். ஒரு முனை விற்பனை வரிதான் வேண்டுமென்ற கோரிக்கையானது இடம் பெற்று வரும் வேளையில், நான் குறிப்பிட்ட சில பொருள்களுக்கு பல முனை வரி நீட்டிக் வேண்டுமென்று

12th March 1958] [Sri P. S. Chinnadurai]

குறிப்பிடும்போது சர்க்கார் எதைச் செய்தாலும் எதிர்ப்பது எங்கனது கொள்கையா என்று கேட்கக் கூடும். ஆனால் சமதர்ம சித்தாந்தத்தை ஏற்றுக்கொள்கிற எந்த ஒரு நாட்டிலும், அதிலும் குறிப்பாக ஆரம்பக் கட்டத்தில் இருக்கிற நேரத்தில், நிச்சயமாக சுகப் பொருள்களுக்கு அதிகப்படியான வரிதான் விதிப்பார்கள். குறிப்பாக, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 12, ஐட்டங்களில், Motor vehicles including Motor cars “refrigerators air-conditioning plants, component parts of refrigerators or air-conditioning plants.” Wireless reception instruments and apparatus, radios and radio gramophones, electrical valves, accumulators, amplifiers, “cinematographic equipment including cameras projectors, sound recording and reproducing equipment”, “Photographic and other cameras and enlargers, lenses; films,” Binoculars, telescopes and opera glasses”, “All arms including rifles, revolvers, pistols and ammunition for the same” என்று எல்லாம் செல்லப் பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பொருள்களுக்கு எல்லாம் பலமுனை விற்பனை வரி போடுவதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கு 7 பர்சன்ட் என்று போட்டிருப்பதை 10 பர்சன்ட் ஆக உயர்த்தவேண்டுமென்று செல்வராஜ் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கல்யாணசந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். இன்னும் அதை உயர்த்தி 15 பர்சன்ட் ஆக போடலாம் என்கிறார்கள், இந்தப் பொருள்களை எல்லாம் விலை உயர்ந்ததாக வைப்பதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அன்றாடம் சாதாரண மக்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய பொருள்கள் அல்ல இவை. ஆகவே. இதன் பேரில் வரியை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று கூறுவதைக் காட்டிலும், பலமுனை வரி போடுவதின் மூலம் இன்னும் அதிகப்படியான வருமானம் வந்தால் அதை நாம் ஏற்படுத்த தயங்கக்கூடாது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு முனை விற்பனை வரிவேண்டுமென்று குரலை மக்கள் எழுப்பும்போது இந்தப் பொருள்களை மனதில் கொண்டு அந்தக்கோரிக்கையை மக்கள் சர்க்கார் முன்னிலையில் வைப்பதில்லை. மக்கள் கூறுவது எல்லாம், மக்களின் அன்றாடத் தேவைக்கு வேண்டிய பண்டங்கள் பல இருக்கின்றன, அவைகளுக்கு ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிக்க வேண்டும் என்பதுதான். அல்லது அவற்றில் சிலவற்றிற்கு விதிவிலக்கு வேண்டுமென்றும் கோருகிறார்கள். உணவு தானியங்களுக்கு இந்த விற்பனை வரியிலிருந்து அடியோடு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்குமானால் அதை இந்த சபை முழு மனதோடு, மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. அவ்வாறு இந்த புது மசோதாக்கொண்டு வரப்படாதது மிகவும் வருந்தத் தக்கதாகும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அத்தகைய அறிவிப்பு ஒன்றை கொடுப்பார்கள் என்று நான் உண்மையிலே எதிர்பார்த்தேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விற்பனை வரி மசோதா கொண்டு வருவதையோ அல்லது இது சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவை நிர்வகிப்பதில் கூட, நான், சாதாரணமாக அவர்களின் பேரில் உள்ள அனுதாபத்தால் ஏற்படுமில்லை. இதனால் பல கெட்ட பெயர்கள் அமைச்சரவைக்கு வரக்கூடும். அதைத் தாங்க வேண்டிய நிலையில் வெங்கட்ராமன் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இதில் இருந்து நீங்கள் கொஞ்சம் விலகிக் கொள்ளுங்கள் என்று நான் சென்ற தடவை இந்தசபையில் குறிப்பிட்டேன். அது, அவர்களின் பேரில் எனக்குள்ள அனுதாபத்தால்தான் என்று நான் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில், விரிவான ஒரு மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிற வேளையிலாவது மக்களின் பெருவாரியான ஆதரவையும் அபிமானத்தையும் பெறக்கூடிய முறையில் அவர்கள் இந்த ஷாத்துக்களை திருத்தியமைத்திருப்பார்களேயானால் மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால் அதைச் செய்யவில்லை என்பது வருந்தக் கூடியகாரியமாகும். மேலும் இந்த முதலாவது அனுபந்தத்தில் “Milk foods including fresh milk but excluding milk powder” என்று 25-வது ஐட்டத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மூன்று சதவிகிதம் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. பால் போதுமான அளவிற்கு நம் நாட்டில் இல்லாத காரணத்தினால்தான் வெளி நாடுகளில் இருந்து அல்லது வேறு பகுதிகளில் இருந்து நாம் பால் பெளடரைத் தருவிக் வேண்டியிருக்கிறது.

[Sri P. S. Chinnadurai] [12th March 1958]

பால் பேர்துமான அளவு இல்லாத குறையை நிவர்த்தி செய்வதற்காக என்று வரவழைக்கப்படுகிற இந்த பால் பெளடருக்கு நாம் விதிவிலக்கு அளித்து விட்டால் என்ன? அதற்கு ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா? என்று இந்த அரசாங்கம் நிச்சயம் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் கோருகிறேன். பூரணமாக அதற்கு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். அதை 3-வது அனுபந்தத்தில் சேர்க்கவேண்டும். அதோடு, “Cotton waste, Cotton yarn waste” இவைகளும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு முனை விற்பனை வரி 1 பர்சன்ட் போடப்பட்டிருக்கிறது. கழிவு நூலிற்கும், பஞ்சுக்கும் இம்மாதிரி வரி விதிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. உண்மையிலே அவைகள் மூன்றாவது அனுபந்தத்தில் சேர்க்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். மேலும், இந்த விற்பனை வரியைப் பொறுத்த வரையிலே, சாதாரணமாக வியாபாரிகள் இந்த விற்பனை வரியை மக்களிடம் இருந்து சர்க்காருக்கு வசூலித்துக் கொடுக்கும் ஏஜென்டுகள் போல்தான் இருக்கிறார்கள். நேரடியாக, இந்த வியாபாரிகள் அந்த வரியைக் கொடுப்பதில்லை என்று நான் அடிக்கடி சொல்லி வந்திருக்கிறேன். இந்த விற்பனை வரியால் இறுதியில் பாதிக்கப் படுகிறவர்கள் மக்களே தவிர வியாபாரிகள் அல்ல என்று நான் மீண்டும் இங்கு ஊர்ஜிதம் செய்கிறேன். இந்த என் கருத்து உண்மையிலேயே, சிறிய வியாபாரிகளைப் பொறுத்த வரையில் ஓரளவிற்கு பொருந்தாது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன். ஏனென்றால், சந்தையில் வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள், பெரிய கடைகளில் வியாபாரிகள் பில் போட்டு விற்பனை வரி வசூலிப்பதுபோல், இந்த சந்தையில் வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் பில் போட்டு அந்த வரியை வசூலிப்பதில்லை. சந்தை வியாபாரிகளைப் பொறுத்த வரையிலும் அதை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். நல்ல நேர்மை உள்ளவர்கள் படைத்த வியாபாரிகளாக இருந்தால், அவர்கள் எந்த அளவிற்கு வரி வசூல் செய்கிறார்களோ அந்த அளவிற்குத்தான் பண்டங்களின் விலையை உயர்த்தி பில் போடாமல் வசூல் செய்கிறார்கள். ஆனால் மனசாட்சி இல்லாத சில வியாபாரிகள் எவ்வளவு வரி வசூல் செய்கிறார்களோ அதை விட பன்மடங்கு விலையை, அதிகமாக தொகையை, பண்டங்களின் விலையில் ஏற்றி வைத்து வசூலிக்கத் தொடங்கி விடுகிறார்கள். சிறிய சந்தைகளில் நிலை இன்னும் மோசமாக இருக்கும். வியாபாரிகள் தங்களுக்குள் பேசிக்கொண்டு பண்டங்களின் விலையை ஏற்றிக் கொண்டு விடுகிறார்கள். ஆகவே செக்ஷன் 6-ல் where the total turnover is more than Rs. 5,000 but is less than Rs. 10,000 என்று போட்டிருக்கிற அந்த ஒரு பகுதியையாவது நீக்கிவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பத்தாயிரம் ரூபாய் வரும் ஒன்றுக்கு வியாபாரம் செய்கின்ற வியாபாரிகளுக்கு அடியோடு வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுத்துவிடுவது மிகவும் பொறுத்தமானதாக இருக்கும். இதற்கு காரணம் வியாபாரிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுவது மாத்திரம் அல்ல, மக்களுக்கு உண்மையில் நன்மையை செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இதை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலும் குறிப்பாக தொலைவிடங்கள், நகரத்தின் வெளியே உள்ள கிராமங்களில் கூடுகின்ற சந்தைகளில் வியாபாரத்தை நடத்தும் வியாபாரிகளுக்கு இந்த தொல்லைகள் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இதை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவானது செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட விருக்கிறது. இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்ற மந்திரியாருடைய தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கின்றேன். செலக்ட் கமிட்டியில் இவைகளைப்பற்றி யெல்லாம் கவனித்து, இந்த மசோதாவில் அமைச்சர் அவர்கள் எந்த சில திருத்தங்களை துணிக்கலோடு கொண்டு வர முடியவில்லையோ அதை செலக்ட் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்து மக்கள் ஆதரிக்கின்ற சில திருத்தங்களை இதில் கொண்டு வந்து மறுபடியும் இதை இச்சபையில் கொண்டு வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, எனது வாத்தைகளை இதோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

12th March 1958] [Sri P. S. Chinnadurai]

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the Business Advisory Committee met at 10 a.m. to-day and its decision will be circulated to hon. Members later. Now I shall give a brief summary of it. To-day the Madras General Sales Tax Bill, 1958 to be referred to a Select Committee will be discussed for two hours. The Hon. Minister will reply at 11-30 a.m. Afterwards there are three small Bills, the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1958, the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1958, and the Madras General Sales Tax (Emergency Provisions) Bill, 1958.

To-morrow, the Madras Children (Amendment) Bill, 1958 will be introduced and then the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958 and the Madras Catering Establishments Bill, 1957 will be discussed for two hours each, one hour for general discussion and one hour for clause-by-clause discussion.

On the 14th instant the first few minutes will be taken up for Voting of Advance Grants for the year 1958-59 and then the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1958, the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1958, the Madras Maternity Benefit (Amendment) Bill, 1958 and the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958, will be taken up.

On the 15th instant for a few minutes the Madras Appropriation (Vote on Account) Bill, 1958, will be taken up and then the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958 will be taken up.

Now, the hon. Member, Sri Palanisami wants to make a speech. There is only half an hour left and within that time Messrs. Doraiswami Reddiar, V. K. Ramaswamy Mudaliyar and M. Kalyanasundaram will have to speak. Nowhere it is stated that the Mover of an amendment should be given an opportunity to speak. So, the hon. Member, Sri Palanisami can give all his material to Sri Kalyanasundaram so that he can deal with them when he speaks or Sri Kalyanasundaram should give some of his time to Sri Palanisami.

SRI B. DORAISAMI REDDIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரியைப்பற்றி ஒரு சிலர் தமிழிலும், ஒரு சிலர் ஆங்கிலத்திலும் புள்ளி விவரங்களோடு பேசினார்கள். புள்ளி விவரத்தை வைத்துக்கொண்டு திறமையாக சிலர் பேசினார்கள். நான் எனக்குத் தெரிந்தவரையில் சில கருத்துக்களை மட்டும் இந்த விற்பனை வரி சம்பந்தமாகக் கூறுவதற்கு முன்வந்துள்ளேன். நான் பட்ஜெட்மீது விவாதம் நடந்தபோதும் சில உணவு தானியங்களின்மீதுள்ள வரியை

[Sri B. Doraisami Reddiar] [12th March 1958]

அறவே எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தேன். அது சம்பந்தமாக லோகநாதன் அவர்களுடைய அறிக்கையிலும் உணவு தானியங்களுக்கு நூற்றுக்கு ஒரு சத விதம் என்றிருந்ததை அரை சத விதமாக மாற்ற லாம் என்றும் யோசனை கூறியிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. ஆனால் உணவு தானியங்களில் முக்கியமாக ஹரிஜனங்கள் முதல் அமைச்சர் கள்வரையில் பாதிக்கக்கூடிய சில உணவு தானியங்கள் உள்ளன. இன்றைக்கு நாட்டில் நான் ஒன்றுக்கு நான்கு அணு முதல் எட்டு அணு வரையில் சம்பாதிக்கக் கூடிய ஏழை ஜனங்கள்தான் நூற்றுக்கு 90 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அவர்களை பாதிக்கக்கூடிய உணவு தானியங்களான கேழ்வரகு, அரிசி, கம்பு, சோளம், கோதுமை போதிய வஸ்துக்கள் இவர்களுக்கு கஷ்டமின்றி கிடைத்துவிட்டால் போதும். கால் அணுவுக்கு உப்பு வாங்கி இந்த உணவு தானியங்களையும் வாங்கி நான்கு அணு சம்பாதிக்கக் கூடியவர்கள் எப்படியாவது காலத்தைக் கழித்துவிடுவார்கள். ஆனால் இன்னும் சில வஸ்துக்களுக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசியவர் கள் இந்த விற்பனை வரியை எதில் குறைக்கலாம், எதில் உயர்த்த லாம் என்று பேசினார்கள். ஆனால் பொருத்தமான் இந்த ஐந்து வஸ்துக்களுக்கு மட்டும் அடியோடு இந்த விற்பனை வரியிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டால் முக்கியமாக நமது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இந்த கமிட்டியார்களுக்கும், சாதாரணமாகக் காசிக்குப் போனால் எவ்வ ளவு பலன் அடைகிறார்களோ அந்தப் பலனை அடைவார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. (சிரிப்பு.) தற்போது ஹரிஜனங்களை ஒவ்வொரு வரும் தங்களுடைய கட்சிக்கு எவ்வாறு பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்களோ, அந்தக் கட்சிகள் எல்லாம் இந்த ஹரிஜனங்களின் கஷ்டத்தைப் போக்கு கின்ற முறையில் இந்த ஐந்து உணவு தானியங்களின்மீதுள்ள வரியை அறவே எடுத்துவிட்டால் அது மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கும் என்று என் அப்பான் வார்த்தைகளால் நமது அமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். “நெல்லுக்கு இறைத்த நீர் வாய்க்கால் வழி யோடி புல்லுக்கும் ஆங்கு பொசியுமாம், தொல்லுலகில்” என்று சொல்லுவதுபோல், இந்த ஐந்து உணவு தானியங்களுக்கும் விற்பனை வரியை அடியோடு அகற்றினால் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் மிகவும் ஆனந்தமாகவும், அதோடு மக்கள் நமது அமைச்சர் அவர்களை பெரும் கடவுளாகவும் கருதுவார்கள் என்பது என் கருத்து. ஆனால் அதே சமயத் தில் சில வஸ்துக்களுக்கு வரிகளை கூடுதலாகவும் போடலாம். சில வஸ்துக்களை ஜேபியில் வைத்துக்கொண்டு விற்பனை செய்யக்கூடிய வஸ்துக் கள் இருக்கின்றன. அவைகளின் மீது வரிகளைப் போடலாம். இவைகள் எல்லாம் வெளியில் வைத்து விற்க வேண்டியதில்லை. கேழ்வரகு, நெல், கோதுமை, கம்பு, சோளம் போன்றவைகள் மூட்டைகளாக வைத்து திறந்து விற்க வேண்டிய வஸ்துக்கள். எந்த விதமான மறைவிலும் வைத்து விற்பனை செய்ய முடியாது. எல்லா விதத்திலும் இதை (ஒப்ப னை) திறந்துதான் விற்க வேண்டும். ஆனால் சில வஸ்துக்கள் பீரோக் களில் வைத்துக்கொண்டும் வீடுகளில் வைத்துக்கொண்டும் விற்பனை செய்யப்படுவருகிறது. இம்மாதிரி வீடுகளில் போய் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்றும் பீரோக்களில் வைத்தும் விற்கின்ற வஸ்துக்களுக்கு ஒரு முனை அல்ல, நூறு முனை வரி வேண்டுமென்றாலும் போடலாம். அதனால் ஒரு விதமான பாதகமும் ஏற்படாது. ஆகவே இந்த ஐந்து தானியங்களுக்கு மாதிரம் இந்த விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும். அவ்விதம் அளித்தால் ஏழை பாமரர்கள் முதல் அமைச்சர்கள்வரையிலும் அது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பது என் கருத்து. இதற்கு இதி லுள்ள பல விஷயங்களைப்பற்றி திருத்தமாக பலர் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே இதோடு என் சிறுநரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவானது எந்த அளவுக்கு இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக் கூடிய வியாபாரிகளுடைய குறைகளைப் பூர்த்தி செய்திருக்கிறது என்பதை

12th March 1958] [Sri N. K. Palanisami]

நாம் பார்க்கும்பொழுது உண்மையாகவே அவர்களுக்கு ஏமாற்றமாகத் தான் தெரியும். காரணம் என்னவென்றால், அவர்களுடைய முக்கியமான கோரிக்கை, ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிக்கவேண்டும் என்பது தான். மேலும் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய கொடுமையான சில ஷரத்துகளை மாற்றி சட்டத்தைத் திருத்தி ஒரு முனை வரியாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதுதான். இன்னும் அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய ஹோஸ்டெல் மென்ட் குறைவாக இருக்கவேண்டும் என்பதும் அவர்களுடைய கோரிக்கை. இதற்காக இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக் கூடிய வியாபாரிகள் பல வருஷங்களாக கிளர்ச்சி செய்தது எல்லோருக்கும் தெரியும் . . .

MR. SPEAKER : I have to inform the House that I understand that for the fourth Bill, the Madras General Sales Tax (Emergency Provisions) Bill, 1958, there is some technical difficulty for introduction, and we shall not take it up to-day. (Srimathi T. N. Anandanayaki : Some preference to Lady Members.) So, I will not insist on the Hon. Minister finishing his reply by 12 o' clock and the hon. Member, Sri Palanisami can take five more minutes. I shall also give some chance to one or two Lady Members, not necessarily to the hon. Member, Srimathi Anandanayaki to speak.

SRI N. K. PALANISAMI : ஆகவே இது எந்த அளவுக்கு வியாபாரிகளுடைய கோரிக்கைகளைப் பூர்த்தி செய்திருக்கிறது என்றால், அது உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு ஏமாற்றமாக முடிந்திருக்கிறது. அவர்களுக்குத் திருப்தி தரக்கூடிய முறையில் இல்லை. டாக்டர் லோகநாதன் அவர்களை வரி விதிப்பு முறைகளையெல்லாம் பார்த்து விசாரணை நடத்தி ஒரு யாதாஸ்தை சமர்ப்பிக்கச் சொன்ன நேரத்தில், அவர் விசாரித்து, அதன் மூலமாக நமக்கு ஒரு யாதாஸ்தை கிடைத்திருக்கிறது. வரி விசாரணைக் கமிஷன் என்னென்ன சொல்லியிருக்கிறதோ, அடிப்படையாக வைத்துத்தான் இந்த சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதே மாதிரி, வரி விசாரணைக் கமிஷனைய சிபார்சுகளை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இன்றையதினம் இது பெரிய பெரிய முதலாளிகளுக்கும், வெளி நாட்டு வியாபாரிகளுக்கும் சௌகரியமாக இருக்கிறதே தவிர, இங்கு இருக்கக்கூடிய சாதாரண வியாபாரிகளுக்கு நலமாக இருக்கவில்லை. அன்றைய தினம் வரி விசாரணைக் கமிஷன் சிபார்சுகளை எதிர்த்தோம். அதையே இன்றைய தினம் அடிப்படையாக வைத்து ஒரு யாதாஸ்தை சர்க்காருக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அது இந்த மசோதாவிலிருந்து தெரிகின்றது. இந்த மசோதா வினால் எந்த அளவுக்கு நன்மை கிடைக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் ஒரு நல்ல விஷயத்தைப் பற்றிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 25,000 ரூபாய்க்குள்ளாக ஸ்லாப் லிஸ்ட்டில் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். ஸ்லாப் லிஸ்ட்டில் முறையிலே எந்த அளவுக்கு வியாபாரிகளுக்கு நன்மை கிடைக்கும். சிறு வியாபாரிகளுக்கு எந்த அளவுக்குக் கிடைக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. ஸ்லாப் லிஸ்ட்டில் இல்லாமல் 25,000 ரூபாய்க்குக் குறைந்து வியாபாரம் செய்யக் கூடியவர்களுக்கு வரி விலக்களித்தால் நன்மையாக இருக்கும். அது மட்டுமல்ல. இப்போது எல்லோரும் சொல்கிறார்கள், பல மாகாணங்களில் உணவுப் பொருள்களுக்கு வரி இல்லாத சமயத்தில், உணவுப் பொருள்களுக்கு நெல்லுக்கு, அரிசிக்கு, உற்பத்தி ஆகும் சமயத்தில் வரி போட வேண்டுமென்று மசோதா கூறுவதால் மேற்கொண்டு கஷ்டத்தை அதிகப்படுத்துமே ஒழிய, விவசாயிகளுக்கும், வியாபாரிகளுக்கும் நன்மை கொடுக்காது. உணவுப் பொருள்களுடைய விலையும் அதிகரிக்கிற முறையில் இருக்கும். பல இடங்களில் அரிசி உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. உதாரணமாக ஹைதராபாத்திலிருந்து அரிசி வருகிறது. வேறு பல இடங்களிலிருந்து வருகிறது. பல கட்புலத்தில் விற்பனை வரி போட்டு, வரியையும் சேர்த்துச் சேர்த்து

[Sri N. K. Palanisami] [12th March 1958]

விலை அதிகமாக ஏறுகிறது. அந்த முறையில் உள்நாட்டுப் பொருள் களுக்கு பல கட்டங்களில் விற்பனை வரி போடக்கூடிய முறையை எதிர்க்கிறோம். அது மட்டுமல்ல, அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய “ஹாஸ்ட் மென்ட்”

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்போது விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தி செய்வதற்கு வரி போடப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறீர்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்த காஷுவல் ட்ரேடர்ஸுக்குப் போடவில்லையா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : காஷுவல் ட்ரேடர் என்பது அவ்வப்போது ஒரு கடை வைத்துக்கொள்ளாமல் கொடுப்பது, வாங்குவது, விற்பது போன்றவைச் செய்பவர்கள். ஒரு கடை வைத்துக்கொண்டு வியாபாரம் செய்பவர் காஷுவல் ட்ரேடர் ஆக மாட்டார்.

11-10 a.m. SRI N. K. PALANISAMI : “பெபன்ட்” ஆக இருந்திருந்தால் சொல்லியிருக்க மாட்டேன். “வேக்” ஆக இருப்பதால்தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. “ஹாஸ்ட்மென்ட்” பொறுத்த வரையில் எந்த இடத்தில் வேண்டுமானாலும் “ஸர்ச்” செய்யலாம், “அக்கவுண்ட்ஸ் ஐக்” கொண்டுவரச் சொல்லலாம் என்ற முறையில் இருக்கிறது. “ஹாஸ்ட்மென்ட்” அந்த முறையில் இருக்கிறதே ஒழிய, அதில் மாற்றம் இல்லை. இந்த மசோதாவில் அனுசூலம் இல்லை. ஒரு ஆபீஸர், வியாபாரி இல்லாத சமயத்தில் வீட்டுக்குப் போகலாம், “அக்கவுண்ட்புக்ஸ்” களை எடுத்துக்கொண்டு இஷ்டம்போல் போகலாம். எந்தத் தொந்தரவு வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். அந்த முறை இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னோம். ஆனால் அது அப்படியே இருக்கிறது. இன்னொன்று “பெபன்ட் ஆப் ஜட்ஜ்மென்ட்” என்று இருக்கிறது. இது மிகவும் கொடுமையானது, குரூரமானது. பல வருஷங்களாக “பெபன்ட் ஆப் ஜட்ஜ்மென்ட்” இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லிவருகிறோம். ஏதோ ஒரு கணக்கில் 100 ரூபாய் தவறிவிட்டது என்று வைத்துக்கொண்டால்—5,000 ரூபாய் வியாபாரத்தில் 100 ரூபாய் தவறி விட்டிருக்கலாம்—ஒரு நாளைக்கு 100 ரூபாய் தவறுதலாக இருக்கலாம்—இப்படித்தான் எமற்றா இருப்பார்கள் என்று சொல்லி பூராவிற்கும் 50,000, 60,000 ரூபாய் என்று கணக்குப் போட்டு, கடைசியில் “டிரிப்பிள்கு” வந்துவிடும். உண்மையிலேயே தவறாக இருந்தால் கூட, இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதைச் சரியாக பரிசீலனை செய்து நல்ல முறையிலே மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தும், அது அப்படியே இருக்கிறது. “ஹாஸ்ட்மென்ட்” பொறுத்த வகையில், டாக்டர் லோகநாதன் ரிப்போர்ட்டுக்கும் சர்க்கார் மசோதாவுக்கும் எந்த விதமான மாற்றமும் கிடையாது.

அடுத்தபடியாக, ஒருமுனை வரி. இன்றையதினம் ஒருமுனை வரி 72 பொருள்களுக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. வரி விலக்களிக்கப்பட்ட பல பொருள்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல பொருள்களுக்கு இன்னும் ஒரு முனை வரி போட முடியும். அல்லது 2 முனை வரி போடக் கூடிய அனுசூலங்களும், வாய்ப்புகளும் இருக்கின்றன. பல முனை வரியினால் வியாபாரிகளுக்கும், ஜனங்களுக்கும் கஷ்டம் இருக்கிறது என்று அன்றைய தினம் சொன்னோம். வெளி நாட்டிலிருந்து வரக்கூடிய பொருள் களுக்கு—மெஷினரியாக இருந்தாலும்—அது இரண்டு கட்டத்தில் போகும் அதாவது சர்க்காரிடமோ, அல்லது வேறு யாராவது வியாபாரியிடமோ, போகும்—ஏதாவது ஒரு கட்டத்தில் வசூலிக்க முடியும். இந்தப் பொருள்களுக்கு வேண்டுமானால் இரண்டு கட்டங்களில் போடலாம். பி. அன்ட் ஸி. மில் இருக்கிறது, அங்கு துணி உற்பத்தி செய்வதானது ஒரு பெரிய வியாபாரி, அவருக்குக் கீழே ஒரு சின்ன வியாபாரி, அவருக்குக் கீழே 4, 5 வியாபாரிகள் என்று போகும் காலத்தில், இன்னொரு

12th March 1958] [Sri N. K. Palanisami]

ஸ்டெப் சேர்த்து—6 கட்டத்தையும் சேர்த்து—ஒரே இடத்தில் வரி போட வேண்டுமென்று சொன்னோம். அப்படிப் போடப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால்.....

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எந்தப் பண்டத்திற்கு ?

SRI N. K. PALANISAMI : எல்லாப் பண்டங்களின் மேலும் போடலாம். வெளி மாகாணங்களிலிருந்து வரக்கூடிய பொருள்களுக்கும் இதே முறையில் போடவேண்டும் என்று சொன்னோம். இதை அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு முனை வரி விஷயத்தில் இன்னொரு கஷ்டம், அக்கவுண்ட்ஸ். மூன்று “அக்கவுண்ட்ஸ்” வைக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. இருக்கக்கூடிய அக்கவுண்ட்ஸையே எழுதமுடியவில்லை. அதிகக் கஷ்டமாயிருக்கின்ற முறையில் 3 அக்கவுண்ட்ஸ் வைக்க வேண்டுமென்ற முறையில் இருக்கிறது.

அதே சமயத்தில் இன்றைய தினம் ஹோட்டல்களில் செய்யப்படும் வியாபாரத்தின் மீது வரியை 2½ அணாவிலிருந்து 2 அணவாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக மாடர்ன் கபேயை எடுத்துக்கொண்டால் 9 ஹோட்டல்களை—தாஸப் பிரகாஷ் போன்ற பல ஹோட்டல்களை வைத்து கோடி கோடியாக லாபம் வருகிறது. ஒரு ஆளுக்கு 9 பெரிய ஹோட்டல்கள் இருக்கின்றன. மைசூரில் இருக்கிறது—ஊட்டியில் இருக்கிறது—இப்படி ஹோட்டல்கள் வைத்து, கோடிக் கணக்கில் ரூபாய் சம்பாதிக்கக் கூடிய இடத்தில் ஏன் 2½ அணாவிலிருந்து 2 அணவிற்குக் குறைக்க வேண்டும்? 25,000, 20,000 ரூபாய் வியாபாரம் உள்ளவர்களுக்கு வேண்டுமானால் வரி விலக்கு அளிக்கலாம். ஒரு ஸலீட் 1½ அண அடக்கம் ஆகும் போது அதை 4 அணவிற்கு விற்கிறார்கள். அதில் 2½ அண லாபம் வருகிறது. இப்படிக் கொள்ளை லாபம் இருப்பதால் அவர்களுக்கு ரூபாய்க்கு 2½ அண வீதம் போட வேண்டும். அதிகம் போடுவதானாலும், அதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும்—குறைக்கக் கூடாது—என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

சினிமா தியேட்டர்களுக்கு எந்த அளவிலே டிக்கட்டுகளுக்கு சர்க்கார் முத்திரை இட்டுக் கொடுக்கிறார்களோ, அந்த முறையிலே ஹோட்டல்களுக்கும் சர்க்கார் நம்பர் போட்டு, முத்திரை போட்டுக் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் வருமானத்தைக் குறைத்துக் காட்ட மாட்டார்கள். ஹோட்டல்களில் பில்களை 3 தடவை, 4 தடவை அடுப்பில் போட்டு எரித்துவிடுகிறார்கள். சரியான நம்பர் இடையாது. சர்க்காரை ஏமாற்றுகிறார்கள். ஆகவே 2½ அணாவிலிருந்து குறைக்கக் கூடாது—வேண்டுமானால் அதிகம் செய்யலாம்—என்று மறுபடியும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆகவே, இவைகளை எல்லாம் கவனித்து, சரியான முறையில்—லோகநாதன் ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது—சரிபாதித்தான் பப்ளிஷ் செய்தார்கள்—வியாபாரிகள் அபிப்பிராயம் என்ன, அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள், அவர்களுக்கு என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, அவர்களை எந்த அளவுக்கு பாதிக்கிறது என்று விசாரித்து முடிவு செய்யாமல் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததை எதிர்க்கிறேன். ஆகவே, இம் மசோதாவைப் பொதுஜனங்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. P. SARATHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 11-20 மசோதாவை முதலாக பொதுமக்களின் அபிப்பிராயத்துக்கு அனுப்பி, a.m. அதன் பிறகு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பினால் நலமாய் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், வியாபாரிகள் முக்கியமாக இதில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதால், அவர்களுடைய யோசனைக்கு இதை அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, 25,000 ரூபாய் விற்பனைக்கு உள்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு ஒருவிதமாக வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே, 10,000 ரூபாய்க்குத் தான் வரி என்று இருந்ததை,

[Sri M. P. Sarathi]

[12th March 1958]

இப்பொழுது 5,000 ரூபாய்க்கும் வரி உண்டு என்ற நிலைமையில்தான் இந்த திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு 10,000 ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்தால் ஒருமுனை வரியோ அல்லது இருமுனை வரியோ என்றிருந்தது. இப்பொழுது, ரூபாய் 5,000-க்கு மேல் விற்பனையும் ஒரு சத விகிதம் வரி உண்டு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்பொழுது சில்லரைக் கடைகள் வைத்துக்கொண்டு, 4 அல்லது 5 ரூபாய் வரை வியாபாரம் செய்யும் சிறிய வியாபாரிகள்கூட கணக்கு இல்லாமல் வியாபாரம் செய்யமுடியாது. ஆகவே, ரூபாய் 25,000-க்குக் குறைவாக வியாபாரம் செய்யும் எந்த வியாபாரிக்கும் வரி கிடையாது என்று கண்டிப்பாக ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவு தானியங்களின் விலை ஏறிக்கொண்டு வருகிற நேரத்திலே, உணவு தானியங்களுக்கு வரி விதிப்பது கண்டிப்பாக எடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உணவு தானியங்களுக்குப் போட்டிருக்கும் இந்த வரியை எடுத்துவிட்டால், எவ்வளவோ மக்கள் இந்த சர்க்காரை வாழ்த்துவார்கள் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதை உத்தேசிக்கிறதாவது, ஒரு நல்ல பெயர் வாங்குவதற்காகவாவது, உணவு தானியங்களின் மீதுள்ள வரியை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது, மணிலாவை எடுத்துக்கொண்டால், அதற்கு 3 சதவிகிதம் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து ஆடிவரும் எண்ணெய்க்கு 3 சதவிகிதம் என்று வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே கிடைக்கும் பிண்ணனுக்கும் 3 சதவிகிதம் என்று வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஒரு பொருளை எடுத்துக்கொண்டால், சர்க்காருடைய திட்டப்படி 9 சதவிகிதம் வரி விதிக்கப்படுகிறது என்பது சரியாவருகிறது. அது மாதிரி அல்ல. இதிலே முக்கியமாக நமது சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், நாம் ஒரு பொருளுக்கு வரி விதிக்கும்போது மத்திய சர்க்காரும் அதே பொருளுக்கு ஏதாவது வரி விதித்திருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதே மாதிரி எங்களுக்கு 3 சதவிகிதம் வரி. அதிலிருந்து ஆடிவரும் எண்ணெய்க்கு 3 சதவிகிதம் வரி. அதிலிருந்து கிடைக்கும் எள்ளுப் பிண்ணனுக்கும் 3 சதவிகிதம் வரி என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஒரு பொருளுக்கு 9 சதவிகிதம் வரி போடப்படுகிறது. மத்திய சர்க்கார் சங்க வரி ஒரு பவுண்டுக்கு 5 நியா பைசா வேறு இருக்கிறது என்பதையும் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒரு பவுண்டின் விலை 10 அணு தான் ஆகிறது. கடலை எண்ணெயைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய சர்க்காரும் வரி விதிக்கிறது என்பதைக் கவனித்து, கடலை எண்ணெய்க்கு 3 சதவிகிதம் என்றிருக்கிறதை மாற்றவேண்டும். உணவுப் பிரச்சினை ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற நேரத்தில், முக்கியமான பொருள்களாக இருந்தால் இந்த 3 சதவிகித வரியையும் எடுத்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல் ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு வரி அதிகமாக விதித்தால் மக்கள் கவலைப்படமாட்டார்கள் என்றும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, உணவுப்பொருள்களுக்கு வரியை எடுப்பதோடு அல்லாமல், முக்கியமாக 25,000 ரூபாய் விற்பனை உட்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு யாதொரு வரியும் கிடையாது என்று செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பெண்களில் ஒரு பிரதிநிதி தான் பேசலாம் என்ற திட்டம் வந்ததினால் எங்களுக்குள்ளே கொஞ்சம் குழப்பம் வந்துவிட்டது. இருந்தபோதிலும், என்னைப் பேசுங்கள் என்று சொன்னதற்காக என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் லோகநாதனை வைத்து நம்முடைய மாகாணத்திலே விற்பனை வரியிலே உள்ள குழப்பங்களை முடிவு கட்டவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு அரசாங்கம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. எனக்கு முன் பேசிய என் கட்சியைச் சேர்ந்த

12th March 1958] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

அங்கத்தினர்கள் பலர் பேசியது போன்று, டாக்டர் லோகநாதனின் பல யோசனைகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, வியாபாரிகள் பலமுனை விற்பனை வரியினால் பல தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகவேண்டியிருந்ததன் காரணத்தினாலே, ஒருமுனை வரி வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக போராடி வந்தார்கள். அவர்கள் வெற்றி கண்டது உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சிக்கூறிய செய்தியாக இருக்கிறது. இதனை அரசாங்கம் ஏற்று ஒரு முனை வரி விதித்துப் பார்க்கலாமென்று ஆரம்பித்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. சில மாகாணங்களிலே, ஒருமுனை வரியை ஏற்று, தோல்வி அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறோம். ஆனால், துணிச்சலாக சென்னை மாகாணத்திலே, டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் இந்த வரியின் மூலம் 10½ கோடி ரூபாய்க்குக் குறையாமல் வருமானம் வந்துவிடும் என்று உறுதி கொடுத்திருப்பதனாலும், வியாபாரிகளும் சர்க்காரை எமாற்றாமல் ஒருமுனை வரியைக் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறோம் என்று பல மாநாடுகளின் மூலம் தெரிவித்திருப்பதனாலும், அரசாங்கம் இதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

“ரெப்ரிஜரேட்டர்கள், சினிமாட்டோகிராப் கருவிகள்” இதற்கெல்லாம் 7 சதவிகிதம் தானே வரி போடப்பட்டிருக்கிறது, ஏன் 15 சதவிகிதம் வரி போட்டிருக்கக்கூடாது என்று பல எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் கேட்டார்கள். அரசாங்கம் இதை யோசித்து மேலும் வரியை உயர்த்திக் கொண்டு போகலாம். அதற்குத் தடை ஒன்றும் இல்லை. இப்பொழுது 7 சதவிகிதம் என்று போட்டிருப்பது போதும், அதற்கு மேல் இவர்களைத் தாக்க வேண்டாம் என்பதனால் தான் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும், மற்றய் துறைகளுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விதி விலக்கு அளிப்பதற்காக, பழைய சட்டத்திலே 6-வது செக்ஷன் இருந்தது. புதிய சட்டத்திலே 15-வது பிரிவின்படி விதி விலக்கு அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறை சர்க்காரை எமாற்றுவதற்கு இடம் அளிக்கிறது என்பதை டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டி, விதிவிலக்குக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் அவர்களுக்கு “ஸப்ஸிடி” கொடுத்துவிடலாம் என்று கூறியிருக்கிறார். அந்த யோசனையை ஏன் அமைச்சர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. கூட்டுறவு முறையில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்பது நாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அறிந்துகொண்டு வருகிறோம். அந்த அளவிலே அவைகளை அதிகரிப்பதற்கு ஏற்றவகையில், விதிவிலக்குக் கொடுப்பது நியாயமில்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் யோசித்துப் பார்த்து விதிவிலக்கு அளிப்பதை எடுத்துவிட்டு, “ஸப்ஸிடைஸ்” பண்ணும் முறையை ஏற்றுக்கொள்வது நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

28-வது பிரிவின் படி “ரிவிஷன்” செய்யும் அதிகாரத்தை ரெவென்யூ போர்டுக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இதிலே ஒன்று சேர்த்தால் நலமா இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அதாவது, “Parties must be heard” என்று சேர்க்கவேண்டும். அதல்லாமல் ரெவின்யூ போர்டு யோசித்து எதை முடிவாகக் கூறலாமென்று நினைக்கிறார்களோ அதைக் கூறலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையை மாற்றி “An opportunity of being heard must be given to the parties before the Board of Revenue” என்று சேர்ப்பார்களேயானால் நன்றாக இருக்கும். தங்களுடைய குறைகளை “ரிவிஷன் அதாரிட்டி”யான ரெவின்யூ போர்டு முன்பு எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். அதோடு, உத்தரவு சென்ற 60 நாட்களுக்குள் “ரிவிஷன் மனு” செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று கண்டிருக்கிறது. இந்த வரம்பை 90 நாட்களாக உயர்த்தினால் அது சற்று நன்றாக இருக்கும், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். உணவுப் பொருளைப் பற்றி பல பேர் பேசினார்கள். 1 சதவிகிதம் என்று இருப்பதை ½ சதவிகிதமாகக் குறைத்தால் மிகச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். உணவுப் பொருள்களின் மேல் விற்பனை வரியைப் போட்டால் சாதாரண பாட்டாளி மக்கள் தொல்லைப்படுகின்றனர் என்று சிலர் கண்ணீர் விடுகின்றனர். பாட்டாளி மக்களின் மேல் வரியே போடக்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [12th March 1958]

11-30
a.m.

கூடாது என்று மற்றொருவர் கூறினார். ஆனால் டாக்டர் லோகனாதன் அவர்கள் தம்முடைய அறிக்கையில் “இதனால் வருகின்ற வருமானம் அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும், எல்லா மக்களும், அரசாங்க நடவடிக்கைகளில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்கின்ற அளவுக்கு உணவு விற்பனை வரி இருப்பது நியாயம் தான்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை 3 சதவிகிதமாக இருந்தால் போதும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். 1 சதவிகிதம் என்று போட்டிருப்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் செலக்ட் கமிட்டியில் திருத்திக் கொள்வாரா இல்லையா என்று எனக்குத் தெரியாது. “மில்லக் பிராட்க்ட்ஸ்”களுக்கு 3 சதவிகிதம் போட்டிருப்பதாக ஒரு சோஷலிஸ்ட் அங்கத்தினர் எடுத்துக் கூறினார். டாக்டர் லோகனாதன் “நம் நாட்டிலே பால் உணவு கிடைப்பது மிக மிக குறைவு. அந்த சத்தை அதிகமாக வழங்க வேண்டுமென்றால், விற்பனை வரியே இருக்கக் கூடாது” என்கிறார். பாலுக்கும், பால்சேர் சேர்ந்த உணவுப் பொருளுக்கும் விற்பனை வரியை அடியோடு ரத்து செய்திருந்தால் நல்லாக இருக்கும். இதை திருத்தக் கமிட்டி ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று நினைக்கிறேன்.

“Turnover” தொகையை 25,000 என்று உயர்த்தியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதுதான். இதற்கு கீழ் வியாபாரம் செய்பவர்கள் கணக்குகளை வைத்திருப்பது கஷ்டம் என்று அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொன்னேன். அமைச்சர் அவர்கள் 25,000-க்கு குறைவாக வியாபாரம் செய்கின்றவர்கள் கணக்குகள் வைத்துக் கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றும், “Purchase Bills” வைத்துக் கொண்டிருந்தால் போதுமானது என்றும் சொன்னார். காய் கறியைப் போன்ற விதி விலக்கு கொடுத்த பொருள்களை வியாபாரம் செய்கின்றவர்களும் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளத் தேவையில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவில் 25,000 ரூபாய் என்று வரம்பு போடப்பட்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் அதிகாரிகளுக்கு மிக அதிகமான ஆதிக்கத்தை கொடுத்திருப்பதுதான் சற்று பயமாக இருக்கிறது. கம்யூனிஸ்ட் அங்கத்தினர் கூறியது போல், இந்த “Best of judgment” என்பதை நீதி மன்றத்திலும், மற்ற இடங்களிலும் “should not be questioned” என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான ஒரு அதிகாரத்தை அரசாங்க அலுவலகங்களில் வேலை பார்க்கின்றவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. “இன்கம் டாக்ஸ்”, “சேல்ஸ் டாக்ஸ்” விஷயங்களில் அதிகாரிகள் அன்பு இல்லாமல் பழி வறுகிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். மக்களிடத்தில் அதிகாரிகள் அன்பு இல்லாமலும் பண்பு இல்லாமலும் பழகுவது அரசாங்கத்தை மறைமுகமாகவோ அல்லது நேரிடையாகவோ தாக்குவதாகும் என்று நான் பலமுறை சொல்லி இருக்கிறேன். ஆகையினால், அதிகாரிகளுக்கு குறைந்த அளவில், அன்போடு பழக்கக் கூடிய அளவில் அதிகாரத்தைக் கொடுப்பார்களேயானால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். “Best of judgment” என்பதை அரசாங்க அலுவலகங்களில் வேலை பார்க்கின்றவர்களுக்கு விட்டுவிடாமல் ஏதாவது ஒரு “அட்வைசரி போர்டு” மாதிரி ஏற்படுத்தி பொது மக்களின் பிரதிநிதிகளை அதில் உட்கார வைத்து அதன் மூலமாக “Best of judgment” நிர்ணயிக்க முடியும் என்று சொன்னால் அது வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

“Commercial Tax Officers”களை நியமிக்கும்போது சட்டம் படித்தவர்களை நியமிப்பது நல்லது என்று டாக்டர் லோகனாதன் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். நான் சட்டம் படித்தவன் என்ற முறையில் அவர்களுக்காக வக்காலத்து வாங்கிக்கொண்டு பேசுவதாக நினைக்கக் கூடாது. சட்டம் படித்தவர்களை நியமிப்பதுதான் நல்லது என்று நானும் நினைக்கிறேன். சட்டம் படித்தவர்களை அப்படி நியமித்தால், சட்டத்திற்குப் புறம்பாக, சட்டத்தை மீறி நக்க மனம் இடம் தராது, அப்படி நடக்கவேண்டும் என்ற ஆசை இருந்தால் கூட. ஆகையால் சட்டம் படித்தவர்களை நியமிப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. அதற்கான விதிகளை சேர்த்து சட்டம் படித்தவர்களையே நியமிப்பது என்ற நிலைமை வந்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும்.

“Appellate Tribunal”களுக்கு “District Judge Rank” உள்ளவர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று சொல்வது வரவேற்கத்தக்க அம்சம். இவ்வளவு

12th March 1958] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

வரவேற்கத்தக்க அம்சங்கள் இருந்தாலும், சில சிறு குறைகளை நீக்குவதற்கு, குறிப்பாக உணவு தானியங்களின் மீதுள்ள வரியை 3 சதவிகிதமாக குறைப்பதற்கும் “milk products” மீது 3 சதவிகிதம் என்று இருப்பதை விலக்குவதற்கும், “Revisonal authorities” இடம் சென்று தங்கள் குறைகளை சொல்லக்கூடியவாறு திருத்தி—இவைகளை எல்லாம் சேர்த்து செலக்ட் கமிட்டி ஒரு நல்ல திட்டத்தை கொண்டு வருவார்களானால் அது வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த விதி விலக்குகளில் எவ்வளவோ குறைகள் இருப்பதாக காய் கறி வியாபாரிகள் சொல்லுகின்றனர். என் பக்கத்திலிருக்கும் கனகாம்புஜம்மாளும், “கருணைக்கிழங்கிற்கு விற்பனை வரி இருப்பதாகவும், உருளைக் கிழங்கிற்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்திருப்பதாகவும், கருணைக்கிழங்கிற்கும், உருளைக் கிழங்கிற்கும் என்ன வித்தியாசம்” என்றும் சொல்லுகிறார்கள். சில நாட்களுக்கு முன் நடந்த விவாதத்தில், கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகனும், “கருணைக் கிழங்கிற்கு காரணியமுள்ள சர்க்கார் கருணை காட்டவில்லை” என்று சொன்னார்கள். இந்த விஷயங்களை எல்லாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, எந்த அளவிலே விதி விலக்கு தந்தால் பொது மக்களுக்கு ஒரு நல்ல திட்டம் அளிக்க முடியுமோ அந்த முறையில் செய்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும். இந்த மசோதாவை, ஸ்ரீ சங்கர்ன் சொன்னபடி, பொது மக்களின் அபிப்பிராயம் தெரிந்து கொள்வதற்கு அனுப்ப வேண்டிய அவசியமே இல்லை. டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் ஊர் ஊராகச் சென்று, இரண்டு மூன்று நாட்கள் தங்கி, அங்கு இருக்கக்கூடிய வியாபாரிகளையும், சங்கங்களையும் “Consumers’ Associations”களையும், சம்பந்தப்பட்டவர்களையும் சந்தித்து நேரிடையாக எவ்வளவு தகவல்களை சேகரிக்கமுடியுமோ அவ்வளவையும் சேகரித்து ஒரு அருமையான திட்டத்தை நமக்கு கொடுத்திருக்கிறார். அவருடைய சிபாரிசுகளில் 75 சதவிகிதம் நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். மீதி இருக்கின்ற 25 சதவிகித சிபாரிசுகளையும் ஏற்றுக் கொள்வது நல்லது. ஆகையால் இந்த “Select Committee” ஆலோசனை செய்து பார்த்து ஒரு சீரிய முடிவுக்கு வர வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Mr. Speaker, in supporting the motion for referring the Bill to a Select Committee, I would like to make a few observations. Dr. Lokanathan is an authority on Economics and the Government were perfectly right in appointing him as an authority to go into the whole question. As pointed out just now by the hon. lady Member, Dr. Lokanathan has been touring the whole State, met so many representatives from different sectors, went into the whole question thoroughly and has submitted an exhaustive report to the Government which has been placed on the table of the House.

Sir, I was rather surprised to see that the Government were able to accept only some of the recommendations and have rejected some others. Though they have accepted most of the recommendations, it is not known on what grounds some of the recommendations of this expert one-man committee have been rejected. I suppose the Government will consider the matter and the Select Committee will go through the report once again and try to implement as many of the recommendations as possible.

With regard to this tax structure, I would like to say one or two things. I should say that the tax levied on foodgrains is highly objectionable, in that it will put up the cost of paddy, rice and other

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [12th March 1958]

foodgrains things. Even though the producers may not be taxed directly, the merchants will surely put up the prices, and when the foodgrains, after passing through two or three sources, reach the consumers, they will surely be required to pay higher prices. Therefore, I request the Government to consider this question very seriously.

Again, with regard to the perishable articles, my humble submission is that not even half a per cent should be levied on them. Whether it is potato or any other vegetable there should be no kind of tax on these perishables. Even the merchants, I am sure, do not stand to gain much especially when they import these perishables from North India or the southern corner of the State. Most of the articles perish on the way. They do not get even 50 per cent of these articles all right. I am sure that some of these very small merchants may not keep accounts and there will be a lot of loopholes. So, I request the Government to go into this question also in all earnestness.

With regard to milk products, I wish to state that even on fresh milk there should be no tax. We may perhaps expect big milk supply unions and other registered bodies to keep accounts. But, as far as the small vendors are concerned, they may not be in a position to maintain accounts and so it will not be possible to assess their correct income and collect the tax from them. Probably, they are thinking of some Colonisation Scheme and isolation of animals in a certain place outside the city. Still, according to the latest figures, about 14,000 animals are being kept here and even if some of them are isolated in a far off place, a large number of them will be kept here for many more years. Whatever it is, it may not be possible, Sir, to take a correct view of these things and collect sales tax on all these things. Further, milk is a very essential article and is consumed by children, invalids and so many other people. After all the leakage will not be very much and the amount that we are likely to realise may not be much. My submission, Sir, is the Government should think of abandoning this tax and thereby giving relief to the poor people at any rate.

In regard to the opening of houses and breaking up of locks and seizing accounts from the licensees, my submission is that it will lead to a lot of confusion, corruption and harassment. There are other courses left open to the Government to punish these people. There is, therefore, absolutely no need to resort to this kind of measures as even with these things, there is complaint from minor licensees that there has been a lot of harassment. This is also a question to be seriously looked into by the Government.

Then there is the question of levy of certain taxes on chicory powder and all such things. I find that about five per cent is levied on chicory powder. My submission is, Government should think of enhancing it a little bit because this is used for adulteration of

12th March 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

coffee. I do not know whether it is used for adulterating any other thing. Whatever it is, instead of pure coffee, we get adulterated coffee through this.

With regard to the tax on tapioca, I should say that it is only a poor man's article for consumption even though in certain percentages, he may add it on for preparation of sago and other articles. When it is converted into powder at the factory end, the Government may tax it. But it should not be taxed, especially when it is consumed by very poor people as a substitute for rice. The aim of the Government should be to see that the common man is given all kinds of protection and relief and that the prices of the articles consumed by the common people are not pushed up on account of the extra levies.

The hon. lady Member was saying just now, Sir, and I am glad that she said—that the Appellate Tribunals should not be placed in the hands of the Revenue officials. If not a District Judge, at least a Subordinate Judge, should be appointed for these Appellate Tribunals.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The present provision is that there should be a District Judge.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I welcome the idea that Judges alone should be appointed to go into this appellate question.

* SRIMATHI KAMALAMBUJA AMMAL : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு இப்பொழுது பேசுவதற்கு ஐந்து நிமிஷங்களாவது கொடுத்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள ரிப்போர்ட்டின் மீது சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். டாக்டர் லோகநாதன் ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பாக காய்கறிகளுக்கு $\frac{1}{2}$ பர் சென்ட் வரி விதிக்கலாம் என்ற வகையில் அவருடைய ரிப்போர்ட்டு தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஒரு பர்சென்ட்டாக அமைக்கலாம் என்று நமது அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக காய்கறிகள் ஒரே நாளில் காலையில் புதியதாக இருந்து மத்தியானம் கொஞ்சம் வாடி வதங்கிப்போகும். பிறகு சாயந்திரம் பார்த்தால் இன்னும் அதிகமாக வாடி வதங்கி குப்பைத் தொட்டியில் போகக்கூடிய அளவுக்கு வந்து விடும். அதற்கு அதன்பிறகு மதிப்பு என்பது கிடையாது. அப்படி காய்கறிகளை வைத்து வியாபாரம் செய்வதற்கு விற்பனை வரி அவசியமா என்று கேட்கிறேன். அதற்கு விற்பனை வரி கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய தீர்மானம். குறிப்பாக கொத்தவால்சாவடி மார்க்கெட்டை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள வியாபாரிகள் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் அவர்களால் முடியாது. கிராமப் பகுதிகளிலிருந்து விவசாயிகள் இரண்டு மூன்று மூட்டைகளை தனித் தனியாக கொண்டு வந்து மார்க்கெட்டிலுள்ள கடைகளுக்கு விற்பனைக்கு வருகிறது. அப்படி ஒவ்வொருவரும் சரக்கை விற்கும் நேரத்தில் ஒரு வீசை அல்லது இரண்டு வீசை காய்கறி விற்கக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படி விற்கக்கூடிய இடத்தில் ஒவ்வொருவரும் விற்கப்பட்டதற்கு பில் அல்லது ரசீது வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியானது அல்ல. அவர்கள் பர்சென்ட் பில் வைத்துக்கொண்டால் போதும் என்று சொல்வது அந்த வியாபாரிகள் அப்படி வைத்துக்கொள்ள முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. கிராமங்களில் பயிராகும் தானியங்களும் காய்கறிகளும் நகரங்களுக்கு வந்து விற்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு

11-40
a.m.

[Srimathi Kamalambuja Ammal] [12th March 1958]

பர்சேஸ் பில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த சாமான்களை கொத்தவால் மார்க்கெட்டில் வாங்கும் வியாபாரிகள் வெறும் கமிஷன் ஏஜெண்டுகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கமிஷன் ஏஜெண்டுகள் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு அணுவீதம் கமிஷன் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய வர்களுடைய வருஷ டர்ன்ஓவரைப் பார்த்தால் அது ஏறக்குறைய 25 ஆயிரம் முதற்கொண்டு 50 ஆயிரம் வரையில் போகக்கூடியநிலை ஏற்படும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட கமிஷன் ஏஜெண்டுகளை இந்த வியாபாரத்தில் சிக்கவைத்து காய்கறிகளின் வியாபாரத்தில் ஈடுபடுத்தி அவர்களின் பேரில் வரி விதிக்கக் கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தக்கூடாது என்பது என்னுடைய நோக்கம்.

காய்கறிகளைப் பற்றி சொல்லும்போது உருளைக்கிழங்குகளை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு சிலர் வியாபாரம் செய்கிறார்கள். அந்த உருளைக் கிழங்கு கொஞ்சம் நாளைக்கு நீடித்து நிற்கும். பிறகு கொஞ்ச நாட்களுக்கெல்லாம் அழுகிப் போய்விடும். ஆகவே, இதையும் காய்கறிகளுடன் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். மற்ற காய்கறிகளுக்கு வரி விதிவிலக்குக் கொடுக்கும்போது இதற்கும் வரி விதிவிலக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வரி இல்லாமல் தாராளமாக காய்கறிகளை வியாபாரம் செய்யலாம் என்று வசூல்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மரவள்ளிக் கிழங்கு சம்பந்தமாக இங்கே குறிப்பிடப்பட்டது. எங்கள் பகுதியில் இந்த மரவள்ளிக் கிழங்கு அதிகமாக பயிரிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மரவள்ளிக் கிழங்கு மண்ணில் இருந்தால் ஒரு நாளைக்கு இருக்கும். மண்ணை கழித்து விட்டால் மறுநாள் உள்ளே கருப்பாகப் போய்விடும். அதன் பிறகு அது கெட்டுப்போய்விடும். இதையும் கிழங்குடன் சேர்த்து அதற்கும் விற்பனை வரி விலக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இதற்கு விற்பனை வரி இருக்க வேண்டுமா என்பதையும் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். சேலம் முதலிய பகுதிகளில் மரவள்ளிக் கிழங்கை அதிகமாக பயிரிட்டு வருகிறார்கள். அங்கே ஜவ்வரிசி தயார் செய்யப்படுகிறது. அதற்கு வேண்டுமானால் வரி விதிக்கலாம். அதனால் பாதகம் இல்லை. அந்த இடத்தில் அதற்கு வரி விதிக்கலாமே யொழிய மற்ற இடங்களில் விதிக்கக் கூடாது. ஏனென்றால் அங்கு கிழங்கை பிடுங்கி உடனே சததம் செய்து வெய்யிலில் உலர்த்தி விடுவதால் அது கெட்டுப்போவதில்லை. அதற்கு அந்த இடத்தில் வேண்டுமானால் வரி விதித்துக் கொள்ளலாம். சாதாரணமாக வேறு இடங்களில் ஜவ்வரிசி செய்வது கிடையாது. அந்த இடங்களில் அதற்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும். காய்கறிகளைப்பற்றி சொல்லும் போது கருணைக் கிழங்கைப்பற்றி மீமதி அனந்தநாயகி குறிப்பிட்டார். சாதாரணமாக உருளைக் கிழங்கை அதிகமாக உபயோகப்படுத்தினாலும் கருணைக் கிழங்கை அதிகமாக உபயோகப்படுத்துவதற்கு அவசியம் இல்லை. கருணைக் கிழங்கின் தரம் எப்படி என்பது எல்லோருக்கும் சாதாரணமாக தெரியும். கருணைக் கிழங்கும் அழுகிப் போகக் கூடியதுதான். சாதாரணமாக வீடுகளில் உருளைக் கிழங்கை உபயோகிப்பதுபோல் கருணைக் கிழங்கை உபயோகிப்பது கிடையாது. ஆகவே அழுகிப்போகக்கூடிய காய்கறிகளுக்கு இது வரையிலும் வரியின்னும் விலக்கு அளிக்காமல் இருந்தது வருந்தத் தக்க விஷயம்தான். பழவகைகள் பணக்காரர்கள் வாங்கக்கூடிய பண்டம், ஆகையினால் அதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்படாமல் ஒரு சத விசிதம் வரிபோடலாம் என்ற அளவிலே தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே பணக்காரர்களில் ஒரு சிலர்தான் சாப்பிட்ட உடனே பழம் சாப்பிட வேண்டுமென்ற முறையிலே பழம் வாங்கி சாப்பிடுகிறார்கள். மற்றபடி வியாதியஸ்தர்களுதான் பழம் வாங்கி சாப்பிடுகிறார்கள். “டாக்டர் அட்வைஸ்” செய்தால் வியாதியஸ்தர்கள் பழம் வாங்கி சாப்பிடுகிறார்கள். ஏழை மக்களாக இருக்கும் வியாதியஸ்தர்களுதான் பழத்தை அதிகமாக வாங்கி உபயோகப் படுத்துகிறார்கள். ஆகவே, பழவகைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

12th March 1958] [Srimathi Kamalambuja Ammal]

அதே மாதிரி பால் மீதும் வரி போடக்கூடாது. அதற்கும் வரியி லிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும். உடலுக்கு போஷாக்கு அளிக்கக்கூடிய எந்த பண்டமாக இருந்தாலும் அதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். பால்கூட நம் நாட்டில் அதிகமாக கிடைப்பதில்லை. ஏழைகள், குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் போஷாக்கு செய்து உலை நல்ல நிலைமையில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற காரணத்தினாலே, உடம்பிற்கு வலிவு ஊட்ட வேண்டிய காரணத்தினாலே பால் சாப்பிடுகிறார்கள. ஆகவே பாலுக்கு வரி போடுவது கூடாது என்பதைத்தான் நான் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றபடி டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் ஒருமுனை வரி விஷயத்தில் தீர்க்க ஆலோசனை செய்து நன்றாக விசாரித்து தீர்ப்பளித்து இருக்கிறார்கள். மற்ற வகைகளில் அவர்கள் ரிபோர்டு யாரும் ஏற்கக்கூடிய அளவில் அமைந்திருக்கிறது. நான் கூறியதுபோல் காய்கறி வகைகளிலும், கமிஷன் ஏஜண்டு சம்பந்தப்பட்டவரையிலும் சில சிபார்சுகள் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க தல்ல. கமிஷன் ஏஜண்டு என்றால் பல சரக்குகள் போன்றவைகளை வாங்கி விற்பவர்களை நான் சொல்லவில்லை. குறிப்பாக கொத்தவால் சாவடியில் வியாபாரம் செய்யும் கமிஷன் ஏஜெண்டுகளைத் தான் குறிப்பிடுகிறேன். அவர்கள் வெடியற்காலை 3 மணிக்குப் போய் 6 மணிக்குள்ளாக வியாபாரம் முடிந்துவிடவேண்டும். காய்கறிகளை வாங்குகிறவர்களும், விற்பவர்களும் அவர்களை சூழ்ந்து கொண்டு மூட்டைகளை நிறுத்துப் போடுவார்கள். யாருக்கு கொடுத்தோம், யாருக்கு கொடுக்கவில்லை என்று அவர்களுக்கு தெரியாது. யாருக்கு விற்போம், எதை வாங்கினோம் என்று தெரியாது. அந்த சூழ்நிலையில் அவர்கள் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுவார்கள். ஆகவே கணக்குவைக்கக்கூடிய நிலைமை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தக் கூடாது. அவர்கள் கணக்கு வைத்துக் கொண்டிருந்தபோதிலும் அதிகம் சிரமப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதி காரிகளிடம் கணக்கை காண்பிக்கும்பொழுது, கணக்கு சரியில்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. கொத்தவால் சாவடி மார்க்கட்டை பொறுத்தவரையில், அவர்களை கணக்கு வைக்கும் நிலையில் வைக்கக் கூடாது. மற்றபடி மளிகை சாமான் வியாபாரம் செய்பவர்கள் வேண்டுமானால் கணக்கு வைத்துக் கொள்ள முடியும். காய்கறி வியாபாரம் செய்கிறவர்களை கணக்கு வைக்கும் நிலையில் வைத்திருக்கக்கூடாது. வேண்டுமானால் அவர்கள் லைசென்ஸ் கட்டணத்தை கொஞ்சம் கூடுதலாக்கலாமே தவிர, அவர்களை கணக்கு சிக்கலுக்கு உள்ளாக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனக்கு பேசுவதற்கு அவகாசம் கொடுத்ததற்காக கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா வெகு தந்திரமாகவும் சாதாரியமாகவும் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இதை ஆதரிக்குமாறு கேட்டால்தான் சங்கடம் ஏற்படுகிறது. இன்று அது இருக்கக்கூடிய நிலையில் நான் அதை ஆதரிக்க முடியாத நிலையிலே இருக்கிறேன் என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இருப்பினும், இந்த மசோதா செலக் கமிட்டிக்கு விடப்படும் என்று மந்திரி அவர்களே திருத்தத்தோடு பிரேரேபித்திருப்பதால் இந்த மசோதாவின்மீது என்னுடைய கருத்துகளை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நீண்ட காலமாக, 4, 5 வருஷ காலமாகவே, வியாபாரிகள் மட்டுமல்ல, இன்னும் மற்றும் சில பொது ஸ்தாபனங்களும், இந்தச் சபையிலுள்ள பல அங்கத்தினர்களும் விற்பனை வரி அமைப்பில் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும், அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும், ஒருமுனை விற்பனை வரி கொண்டு வரக்கூடிய பாதையில் போகவேண்டும் என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். அந்த சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதற்காக விசாரணை

[Sri M. Kalyanasundaram] [12th March 1958]

நடத்துகிறார்கள் என்ற நம்பிக்கை பொது ஜனங்களிடத்திலும், வியாபாரிகளிடத்திலும் ஏற்படக்கூடிய முறையில் டாக்டர் லோகநாதன் அவர்களை நியமித்து விசாரணையும் நடைபெற்றது. ஆனால் வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவை பார்க்கும்பொழுது டாக்டர் லோகநாதன் அவர்களுடைய பெயரை உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்களே தவிர, அவர்கள் செய்து இருக்கக்கூடிய சிபார்சுகளை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றுதான் நான் கூறவேண்டியிருக்கிறது. வரி உயர்வு வேண்டுமானால் நேரடியாக வரி உயர்வை கொண்டுவரவேண்டும். வரி உயர்வை கொண்டுவருவதற்காகத் தான் டாக்டர் லோகநாதன் போன்ற ஒரு நிபுணரின் உதவியைத் தேடுவதற்கு இந்த விசாரணை நடத்தப்பட்டதோ என்று சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

முக்கியமாக இரண்டு அம்சங்களுக்காக இந்த விசாரணை நடத்தப்பட்டது. ஒன்று வரிக் கொடுமையை குறைப்பது, இரண்டாவது வரியை வசூலிப்பதினுள்ள கொடுமையை குறைப்பது என்பதுதான் இந்த இரண்டு அம்சங்களும். ஆனால் வரி அளவும் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது, வரி வசூலிப்பதில் உள்ள கொடுமையும் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது இந்த மசோதாவில். அதுதான் இந்த மசோதாவின் நோக்கமாக இருக்கிறது என்பதை நான் சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் சொல்லுகிறேன். எப்படி இந்த மசோதாவில் வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கப்போனால் டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் சிபார்சு செய்திருப்பது ஒரு சத விகிதமாக இருந்தால், இந்த மசோதாவில் 2 சத விகிதம் வரி விதிக்கப்படுகிறது. அதே மாதிரி தான் விதி விலக்கு விஷயத்திலும். 25,000 ரூபாய்க்கு கீழே வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு விதிவிலக்கு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ரூபாய் 4,000-க்கு வியாபாரம் நடந்தால் அந்த வியாபாரி பதிவு செய்துகொள்ளவேண்டும். ரூபாய் 4,000-க்கு மேல் ரூபாய் 25,000 வரையில் வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் சிபார்சு செய்ததற்கு மேல் வரி விதிக்கப்படும். விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் ரூபாய் 10,000-க்கு மேல் 25,000 வரை வியாபாரம் செய்பவர்களிடம் ஒட்டு மொத்தமாக வரி வசூலிக்கப்படலாம் என்று சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சிபார்சுப்படி ரூபாய் 5 முதல் ரூபாய் 12 வரைதான் வரி விதிக்கப்படும். நம்முடைய மசோதாவில் ரூபாய் 5,000-க்கு மேல் வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள் வரி கொடுத்தே ஆகவேண்டும். இந்த மசோதாவின்படி ஏற்கெனவே விதிவிலக்கு அளித்த பொருள்களின்மீதும் வரி விழும். இந்த மசோதாவில் இது தெளிவாக இருக்கிறது. ஏதோ ஒரு அங்கத்தினர் பேசுகையில் சில பொருள்களுக்கு கணக்கு காட்ட வேண்டியதில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் பிரைவேட்டாக குறிப்பிட்டதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் மந்திரி அவர்கள் பிரசங்கத்திலோ அல்லது இந்த மசோதாவிலோ எந்த இடத்திலும் அம்மாதிரி சொல்லப்படவில்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தவறு இருக்கவேண்டாம் என்பதற்காக குறுக்கிட்டு சொல்லுகிறேன். காய்கறி பொருள்களுக்கு ரூபாய் 25,000 வரையிலும் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் காய்கறிப் பொருள்கள் மாத்திரம் வியாபாரம் செய்தால் இந்த விதிவிலக்கு உண்டு. பல சரக்கு பண்டங்களோடு காய்கறிகள், தேங்காய் இவைகளையும் சேர்த்து வியாபாரம் செய்தால், அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்த “ஸ்லாப் லிஸ்டம்” அமுலுக்கு வரும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நான் மசோதாவின் நோக்கத்தை சரியாகத்தான் புரிந்துகொண்டிருக்கிறேன், மந்திரி அவர்களின் விளக்கத்தை கேட்ட பின்பும். அதாவது பூராவும் புஷ்பம், காய்கறி வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு ரூபாய் 25,000 வரையில் விதி விலக்கு உண்டு என்பதை நானும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அதே சமயத்தில் அதைவிட சிறு வியாபாரிகள் ரூபாய் 5,000-க்கு வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள் அரிசி, உப்பு, புளி, மிளகாய் இவைகளோடு காய்கறிகளையும் வைத்துக் கொண்டு வியாபாரம் செய்தால் அவன் வரி கொடுக்கவேண்டும். முன்பு

12th March 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்ட பொருள்களின் மீதும், இப்பொழுது மறை முகமாக வரி விதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? அதுவும் விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டிய லிமிட்டை ரூபாய் 5,000-மாக குறைத்திருக்கிறார்கள். ரூபாய் 5,000-க்கு மேல் ரூபாய் 25,000 வரை வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள் ஏற்கெனவே கட்டிவந்த வரியை இன்னும் கட்டிக்கொண்டுதான் வருவார்கள். அவர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் சலுகை என்பது கிடையாது என்பதுதான் இந்த மசோதாவி் லிருந்து தெரியவருகிறது. இதுவரையில் விதி விலக்கு கொடுத்த பொருள் களுக்கும் சேர்த்து வரி கட்டவேண்டுமென்று இருப்பதனால் ரூபாய் 25,000 லிமிட்டுக்கு உட்பட்ட வியாபாரிகள் அதிகமான வரியை கொடுக்கவேண்டுமே தவிர, அவர்களுக்கு வரி குறையாது என்று நான் நினைக்கிறேன். விதி விலக்கு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் சொன்ன அளவுக்காவது அதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ரூபாய் 10,000 வரை வியாபாரம் செய்யக் கூடியவர் களுக்கு எந்த விதத்திலும் வரி இருக்கக்கூடாது. ரூபாய் 10,000-க்கு மேல் எந்த அளவுக்கு டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் சிபார்சு செய்திருக் கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டும். ரூபாய் 20,000, 25,000-க்கு இடையிலே இருப்பவர்களுக்கு வேண்டுமானால் ஏதா வது உயர்த்திக் கொள்ளலாம். செலக் கமிட்டி கூடும் சமயத்தில் எந்த விதத்தில் இதை செய்யலாம் என்று யோசனை செய்து அப்பொழுது சொல்லுகிறேன். மேலும், வரி வசூலிக்கும் முறையில் உள்ள கொடுமை களை அதிகரிக்கக்கூடிய வகையில் மசோதா அமைந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் வரி வசூலிக்கும் அதிகாரிகளுக்கு எவ்வளவு அதிக அதிகாரத் தைக் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் மசோதா அமைந்திருக்கிறது என்பதை பல கனம் அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அது சம்பந்தப்பட்ட ஷரத்துக்களைப்பற்றி, எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசியதைவிட அதிகமாக மசோதாவை வரவேற்ற ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களே பேசினார்கள் என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த விஷயத்தில், குறிப்பாக, சில வியாபாரி கள் வரி செலுத்த வேண்டிய தொகையின் ஒரு பகுதியை முன்னதாகவே செலுத்திவிட வேண்டுமென்று ஒரு விதி கூறுகிறது. இதனால் பல வியாபாரிகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்களை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். மேலும், அப்பீல் செய்து கொள்ளும் வியாபாரிகள் லெக்யூரிடி கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு ஷரத்து கூறுகிறது. ஏராளமான வியாபாரிகளுக்கு வரிவசூலிக்கும் அதிகாரிகள் தொல்லைகள் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் மசோதா அமைந்திருக்கிறது. ரூபாய் 50-க்கு வியாபாரம் செய்யும் வியா பாரிகள், ரூபாய் 5,000-க்கு வியாபாரம் செய்யும் வியாபாரிகள், 50 லட்சம் ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்யும் வியாபாரிகள் ஆகிய எல்லா வியாபாரிகள் மீதும் அதிகாரிகள் அவர்களுடைய கைகளை வைப்பதற்கு மசோதா இட மளிக்கிறது. வியாபாரிகள் கோரிவந்த சௌகரியங்களில் எதற்கும் மசோதா வகை செய்யவில்லை. இந்த மசோதாவில் விற்பனை வரியும் உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. வரிக் கொடுமைகளும் அதிகரிக்கக்கூடிய வகைகள் ஷரத்து கள் அமைந்திருக்கின்றன. இந்தக் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கான திருத் தங்களை பொறுக்குக் கமிட்டியிடமிருந்து பெறலாம் என்ற நம்பிக்கை யுடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

12
noon

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட கனம் அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் நல்ல யோசனைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவைகளை யெல்லாம் பொறுக்குக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்யும். எல்லாப் பிரச்சனைகளுக்கும் பொறுக்குக் கமிட்டி நல்ல முடிவுகள் காணும் என்று முதலில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இந்த மசோதாவானது வெகு விரைவில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்த மசோதா வெகு அவசரமாக சபைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னதால் நான் இதைச் சொல் கிறேன். மசோதாவைத் தயாரித்தவர்கள், அவர்களுக்கு எவ்வளவோ

[Sri R. Venkataraman] [12th March 1958]

வேலைகள் இருந்தபோதிலும், இதை இவ்வளவு சீக்கிரமாகத் தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சபையினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விற்பனை வரி சம்பந்தமாக நமக்கு ஆலோசனைகள் கூறுவதற்கு டாக்டர் லோகநாதன் அவர்களை நியமிக்கலாம் என்ற எண்ணமே நமக்கு சென்ற மே மாதம் தான் தோன்றியது. அவர்கள் தமது ரிப்போர்ட்டைத் தயாரித்துக் கொடுப்பதற்கு டிசம்பர் மாதம் வரை ஆயிற்று. அவருடைய ரிப்போர்ட் வந்த பிறகு, அவர் சொன்ன யோசனைகளை நாம் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா என்று சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து, சென்ற 20 வருஷங்களாக இருந்துவரும் விற்பனை வரிச் சட்டங்களை யெல்லாம் சேர்த்தும் திருத்தியும் இந்த விரிவான மசோதாவைத் தயாரித்திருக்கிறது. இது, நிர்வாக அதிகாரிகள் கடமையுணர்ச்சியுடன் செய்துள்ள ஒரு நல்ல காரியம் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

விற்பனை வரிச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கோரிய வியாபாரிகள், சர்க்காருக்கு விற்பனை வரி மூலம் வரும் வருமானம் குறையாத வகையில் அது திருத்தப்பட வேண்டுமென்பதை முழுமனதுடன் ஒப்புக் கொண்டார்கள். சில சில்லரைச் சாமான்களுக்கு ஒரு முனை விற்பனை வரி விதித்தால், சர்க்காருக்கு இப்போது விற்பனை வரிமூலம் கிடைக்கும் 14 கோடி ரூபாய் வருமானம் குறையாது என்றும், அதே சமயத்தில் வியாபாரிகளுக்கும் பொது மக்களுக்கும் பல நன்மைகள் ஏற்படும் என்றும் வியாபாரிகள் சொன்னார்கள்.

விற்பனை வரிச் சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க நாங்கள் தீர்மானித்த போது, நான்கு முக்கிய நோக்கங்களுடன் சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று நினைத்தோம். ஒன்று, திருத்தச் சட்டம் எல்லோராலும் எளிதில் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளப்படக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கமாகும். இரண்டாவது நோக்கம், வரி வசூல் அதிகாரிகளாலும், கணக்குகள் வைத்துக் கொள்வதிலும், மற்ற பல வகைகளிலும் இப்போதைய சட்டத்தினால் ஏற்படக்கூடிய தொல்லைகள் திருத்தச் சட்டத்தில் ஓரளவு குறைக்கப்பட வேண்டும் என்பது ஆகும். மூன்றாவது நோக்கம், விற்பனை வரி கொடுக்காமல் சர்க்காரை ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கும் வியாபாரிகள் அவ்வாறு இனிமேல் ஏமாற்ற முடியாதபடி செய்யக்கூடியதாக திருத்தச் சட்டம் அமைய வேண்டும் என்பது ஆகும். நான்காவது நோக்கம், விற்பனை வரியை வசூலிக்கும் விஷயத்தில், நிர்வாகத்தை இரண்டு பகுதியாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்பது ஆகும்; அதாவது, விற்பனை வரியை விதிப்பவர்களைக் கொண்ட ஒரு பகுதியாகவும், சட்டப்படி நியாயமானமுறையில் வரி விதிக்கப்படுகிறதா என்று பரிசீலிப்பவர்களைக் கொண்ட மற்றொரு பகுதியாகவும் நிர்வாகத்தைப் பிரிக்க வேண்டும் என்பது ஆகும்; அவை, 'அலெஸ்மெண்ட் விங்', 'அப்லேட் விங்' என்ற இரு பகுதிகள் ஆகும்; "Separation of powers between the executive and the judiciary" மாதிரி செய்ய வேண்டும் என்பது ஆகும். இந்த நான்கு நோக்கங்களுடனும் இந்த மசோதாவைத் தயாரிக்க ஆரம்பித்தோம்.

இந்த மசோதாவைப் படித்த எந்த அங்கத்தினரும் இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இல்லை. ஏனென்றால், இந்த மசோதாவின் ஷரத்துக்களைப் புரிந்துகொள்வது கடினமாக இருக்கிறது என்று எந்த கனம் அங்கத்தினரும் சொல்லவில்லை. ஆகவே, இப்போதைய சட்டத்தைவிட எளிதிலும் நன்றாகவும் மக்களால் புரிந்துகொள்ளப்படக்கூடிய முறையில் மசோதா அமைந்திருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த விஷயத்தில், எந்த விதமான குற்றமும் சொல்லப்படாததினால், மசோதா எளிதில் புரிந்துகொள்ளப்படக் கூடியதாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார்கள் என்றுதான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது.

கணக்குகள் வைத்துக்கொள்வதிலுள்ள தொல்லைகளை எடுத்துக் கொண்டால், சிறிய வியாபாரிகளுக்கு கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ளும் தொல்லைகளைக் கொடுக்கக் கூடாது என்பதுதான் எங்கள் நோக்கம்.

12th March 1958] [Sri R. Venkataraman]

பெரிய வியாபாரிகள் கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ளும்படி செய்யக்கூடாது என்ற அபிப்பிராயம் பெரிய வியாபாரிகள் எந்த வகையினராக இருந்தாலும் எங்களுக்கு இல்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில், அதிகமாக வியாபாரம் செய்பவர்கள் ஓரிரண்டு அதிகமான பேர்களை வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டால் அது நல்லது தான் என்று நினைக்கிறேன். கணக்குகள் எழுதுவதற்காக அவர்கள் ஓரிரண்டு பேர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொண்டால், அந்த அளவிற்கு நாட்டில் சிலருக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று தான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். சிறிய வியாபாரிகளுக்குத் தொல்லை கொடுக்காததாக திருத்தச் சட்டம் அமைய வேண்டுமென்பது தான் எங்கள் நோக்கம். அப்படிப் பார்க்கும்போது, மொத்தம் ரூ. 5,000-க்கு மேற்பட்டு, ரூ. 25,000-க்குக் குறைவாக வியாபாரம் செய்பவர்கள் வேண்டுமானால் **Compounded rates-ல்** வரிசெலுத்தலாம் என்றும், அவ்வாறு வரி செலுத்துவதாயிருந்தால் எந்தவிதமான கணக்குகளும் காட்டத் தேவையில்லை என்றும் ஒரு ஷரத்து கூறுகிறது. மேலும், தங்களுக்கு அதிகமான வரி விதிக்கப்பட்டுவிட்டது என்பதற்காக அவர்கள் அப்பீல் செய்துகொள்ள வேண்டிய சந்தர்ப்பத்திலும் அவர்கள் கணக்குகளைக் காட்ட வேண்டிய தில்லை. உதாரணமாக, தான் 10,000 ரூபாய்க்குத் தான் வியாபாரம் செய்வதாகவும், 15,000 ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்பவர்களின் “க்ரூப்”-பில் தான் சேர்க்கப்பட்டு அதிகமான வரி தனக்கு விதிக்கப்பட்டுவிட்டதாகவும் ஒரு வியாபாரி புகார் செய்தால், அப்போது அவர் கணக்குகளைக் காட்ட வேண்டியதில்லை. அப்போது அவர் தாம் வாங்கிய பில்களைக் காண்பித்தால் போதும். அந்த பில்களைப் பார்த்து, அவர் எவ்வளவு ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்யக்கூடும் என்பதும், அவருக்கு என்ன விதித்ததில் வரி போட வேண்டும் என்பதும் நிர்ணயிக்கப்படும். மசோதா சட்டமானால், மொத்தம் 25,000 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வியாபாரம் செய்பவர்கள் பெரிதும் நன்மையடைவார்கள். 1956-57-ல் விற்பனை வரி கட்டியவர்களில் 10,000 ரூபாய்க்கு மேற்பட்டு 25,000 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வியாபாரம் செய்தவர்கள் 30,570 பேர்கள். ஆகவே ஏராளமான வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை வரிக் கணக்குத் தொல்லையிலிருந்து நிவாரணமளிப்பதற்கு மசோதா வகைசெய்கிறது. 25,000 ரூபாய்க்கு மேற்பட்டு வியாபாரம் செய்பவர்கள் கணக்குகள் காட்டித் தான் ஆகவேண்டும். கணக்குகள் வைத்துக்கொள்வது சங்கடமாக இருக்கிற தென்று அவர்கள் சொன்னால் சர்க்கார் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயில்லை.

விற்பனை வரி கொடுக்காமல் சர்க்காரை வியாபாரிகள் ஏமாற்றாமலிருக்கும்படி செய்வதற்கு மசோதாவில் வகைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில், அவ்வாறு ஏமாற்றியவர்கள் பேரில் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு சட்டத்தில் வகைசெய்ய வேண்டுமென்று டாக்டர் லோகநாதன் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர், தம்முடைய ரிப்போர்டின் இறுதியில் “Greater power should be granted to departmental officials to check movement of goods in lorries and boats and to check consignments by Railway. A Special Intelligence and Inspection Section should be created” என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

ஆனால் யாராவது வரியே கொடுக்காமல் ஏமாற்றிக் கொண்டு போக வேண்டும் என்று நினைக்கிறவர்களுக்கு நாம் சாதகமாக சட்டம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்வது சரியாகாது. சட்டத்திலிருந்து ஏமாற்றி வரியே கொடுக்காமல் தப்பித்துக் கொள்கிறவர்கள் மீது நாம் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். அதற்கான அதிகாரங்கள் நாம் சட்டத்தின் மூலமாக கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதைப் பிரயோகிப்பதில் தவறு இருந்தால், அவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமேயல்லாது, அதற்காக சட்டத்திலேயே இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்வது சட்டத்திற்கும் ஒரு நியாயமான நிர்வாகத்திற்கும் உகந்தது அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக நீதி நிர்வாகப்பிரிவினை. வரிவிதிப்பு செய்கின்றவர்கள் ஒரு பகுதியாகவும் அப்பீல் முதலியனவைகளைக் கேட்கின்றவர்கள்

12-10
p.m.

[Sri R. Venkataraman] [12th March 1958]

மற்றொரு பகுதியாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பதை டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்கள் சிபார்சை சர்க்காரும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நாம் வைத்திருக்கும் முறைப்படி Appellate Tribunal-இல் ஒருவர் ஜில்லா ஜட்ஜாக இருக்க வேண்டும். மற்றொருவர் என்ன தகுதியுடன் இருக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் சொல்லுகிறதோ அத்துடன் இருக்க வேண்டும். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் ஒருவராவது Accountant-Member ஆக இருக்கவேண்டுமென்பது அபிப்பிராயம். அவர்களுக்குத் தகுந்த யோக்கியதாம்சங்களை விதிகள் மூலமாக நிர்ணயித்துவிட்டால் ஒருவர் Accountant-Member ஆக இருக்கலாம். நாம் பிரிவினை செய்து கொடுத்து இருப்பதானது நிர்வாகத்தில் இருக்கின்றவர்களவேறு, அப்பீல்கள் முதலியன கேட்பவர்கள் வேறு என்ற நிலைமையை உண்டாக்கியிருக்கிறோம்.

எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர், “ ஏன் டாக்டர் லோகநாதன் அவர்களுடைய அறிக்கை பூராவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை ? ” என்று கேட்டார்கள். அவர்களுடைய அறிக்கையை கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வதாய் இருந்தால் நான் கூட அதற்குத் தயாராயிருக்கிறேன். ஆனால் டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் ஒன்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கைத்தறி மீது ஒரு சதவிகிதம் வரிவிதிக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த அவர்களுடைய சிபார்சை எவ்வளவு பேர்கள் இந்த நாட்டிலே ஆதரிப்பார்கள் என்று புரியவில்லை. இந்தவிதமாக அவர்கள் சிபார்சு செய்திருக்கும் பல திட்டங்கள் சரியான முறையில் மக்கள் எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிற காரணத்தால்தான், அவைகளை ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமர், ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாத, என்று பரிசீலனை செய்தோம், அப்படிப் பரிசீலனை செய்ததில் டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் செய்த சிபார்சை ஏற்றுக் கொள்ளாதது இரண்டு அல்லது மூன்று விஷயங்களில் தான். எந்தெந்த இடங்களில் வரி விதிக்கலாம், எந்த மாதிரி போட்டால் நமக்கு வரிப் பணம் குறையாமல் இருக்கும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்களோ அதைத் தம்முடைய சிபார்சுகளில் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சொல்லிய எல்லா விதத்திலும் நாங்கள் வரி விதிப்பதற்குத் தயாராயில்லை. ஏனென்றால் இந்த மாகாணத்தில் இருக்கும் சூழ்நிலையை உத்தேசித்து, அவ்வாறு கைத்தறிக்கு முதற் கொண்டு வரி விதிப்பது சரியானதல்ல என்று கருதி அம்மாதிரி செய்யவில்லை.

இன்றைக்கு எழுபது, எழுபத்தைந்து பண்டங்களுக்கு பலமுனை விற்பனை வரியிலிருந்து ஒருமுனை விற்பனை வரியாக மாற்றுவதன் மூலம் ஓரளவு நமக்கு வருவாய் குறையும். காரணம் என்னவென்றால், இரண்டு சதவிகிதம் என்று இருந்தாலும் பலமுனை விற்பனை வரி மூலம், அந்தப் பண்டம் இரண்டு அல்லது மூன்று கைக்கு மாறுவதனால் நமக்கு கிடைக்கும் வருமானம் ஆறு சதவிகிதமாகும். ஆனால் இன்றைக்கு அவர்கள் பல பண்டங்களுக்குச் சிபார்சு செய்திருப்பது மூன்று சதவிகிதம்தான். அவர்கள் சிபார்சு செய்திருக்கும் முறையிலே நாம் வரி விதித்தால் வந்து கொண்டிருக்கிற வருமானமும் குறைந்து விடும். ஆகவே எந்த அளவு ஒருமுனை வரி விதிப்பு முறையில் அதிகமான பண்டங்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்களோ அதில் எந்த விதமான மாறுதலும் செய்யாமல், எழுபது, எழுபத்தைந்து பண்டங்களுக்கு பலமுனை விற்பனை வரியிலிருந்து ஒரு முனை விற்பனை வரியாக மாற்றி விட்டோம். அம்மாதிரி மாற்றியதின்காரணமாக நம்முடைய வருவாய் ஓரளவு குறையும். அப்படிச் குறையும் தொகையை ஈடு செய்வதற்காக இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையையே நீடித்து வைக்கவேண்டும் என்று 2 சதம் என்று மற்ற பண்டங்களுக்கும் வைத்திருக்கிறோம்.

சென்ற பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது 1 சதம் ஆக உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியைக் குறைத்தோம். அவ்வாறு குறைத்தபடியே இன்றைக்கு மீண்டும் இருக்கவேண்டும் என்று தான் சொல்லியிருக்கிறோம். எதையும் அதிகப்படுத்த வில்லை.

12th March 1958] [Sri R. Venkataraman]

மூன்றாவதாக, காய் கறியைப் பற்றி. காய் கறிகளை வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு 25 ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும் வரி இல்லை. ஆனால் அதற்குமேல் வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு உதாரணமாக கொத்தவால் சாவடியில் வியாபாரம் செய்கிறார்களே அவர்களைப்போல் உள்ளவர்கள் ஆயிரம், பத்தாயிரம், ஐம்பதாயிரம் என்று வியாபாரம் செய்கிறார்களே. அவர்களுக்கும் கருணை காட்டவேண்டும், கருணைக் கிழங்கு விற்கிறார்கள் என்பதற்காக, என்று சொன்னால், அந்த வாதத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்வது சலபமாக இருக்காது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, slab rate ஐயாயிரத்திற்கு என் குறைக்கப்பட்டது என்று கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் கேட்டார். அதற்குக் காரணம், வரி விசாரணைக் கமிஷன் (Taxation Enquiry Committee) செய்த சிபார்சுதான். இந்திய நாட்டுக்குப் பூராவும் வரியைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து, ஒரு சிறிய அளவு அவர்களுக்கு வரி விதிக்கவேண்டும். என்று சொன்னார்கள். மாதத்திற்கு ஐந்து என்று சொன்னால், அதிகமாக இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். அவர்கள் சிறிய அளவு வரி விதிக்கவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்தார்கள். அந்த அடிப்படையிலே தான் ஐயாயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஏதோ சர்க்கார் முடிவு என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தேவையில்லை. பொறுக்குக் கமிட்டியில் நாம் ஆலோசனை செய்யும்போது கனம் அங்கத்தினர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை நன்றாகக் கலந்துகொள்ளுவோம் என்பதை மாத்நிரம் இப்பொழுது நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு அதிகமாக வரி விதிக்கவேண்டுமென்று நண்பர் சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் சொல்லுகிறபடி ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு நாம் மாத்நிரம் அதிகமாக வரி விதித்தால், அந்த வியாபாரம் நம் நாட்டைவிட்டு புதுச்சேரி போன்ற இடங்களுக்குத் தஞ்சம் புகுந்துவிடும். இம்மாதிரிதான் சர்க்கரை மீது நாம் சமீபத்தில் விதித்த வரி நமக்குப் பெரிய நஷ்டத்தை உண்டாக்கிவிட்டது. சர்க்கரை மீது விதித்த வரியின் காரணமாக சர்க்கரை எல்லாம் புதுச்சேரிக்கு அனுப்பப் பட்டு அங்கிருந்து நமது ராஜ்யத்துக்கு கொண்டு வரப்பட்டு வேண்டிய தஸ்தாவேஜைத் தயார் செய்ததால் நமக்கு கிடைக்க வேண்டிய வரி 33 சதம் முதல் 50 சதம் வரை வராமல் போய்விட்டது என்று கணக்கிடப்பட்டது.

மோட்டார் கார்களோ, ரேடியோக்களோ பிற ராஜ்யங்களிலே குறைவான விலைக்கு விற்குல், நாம் அந்த ராஜ்யங்களிலே போய்தான் வாங்க ஆரம்பிப்போம். உதாரணமாக, நெல்லுரிலோ புதுச்சேரியிலோ ரேடியோக்களுக்கு வரி 7 சதவிகிதம் என்று இருந்து, நம் ராஜ்யத்தில் 15 சதவிகிதம் என்று சொன்னால், எல்லோரும் அந்த கிடங்களுக்குச் சென்றுதான் வாங்கிக் கொள்வார்கள். நம் ராஜ்யத்தில் விற்பனை ஆகாது. அதோடு, நமக்குக் கொஞ்சநஞ்சம் வரும் வரியும் வராமல் போய்விடும்.

ஆடம்பரப் பொருள்களுடைய வியாபாரம் மாகாணத்திலிருந்து மாகாணம் கவவிக்கொண்டு போவதைத் தடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக எல்லா நிதி அமைச்சர்களும் டில்லிக்கு அழைக்கப்பட்டு, அங்கே அவர்கள் கூடிப் பேசி, எல்லா மாகாணங்களிலும் ஒரேவிதமான விகிதாசாரம்தான் வரி விதிக்கப்படவேண்டுமென்று ஏகோபித்து முடிவு செய்து, அந்த முடிவின் படி ஆடம்பரப் பொருள்கள் விஷயத்தில் 7 சத விகிதம்தான் எல்லா மாகாணங்களும் வரி விதிக்கவேண்டும் என்ற முடிவை நாமும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இதன்மூலமாக நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு வர வேண்டிய வருமானம் பிற ராஜ்யங்களுக்கோ, ஒரு ராஜ்யத்தின் வருமானம் இன்னொரு ராஜ்யத்திற்கோ போகாமல் தடுக்கமுடியும். ஆகவேதான் இன்றைக்குச் சில பண்டங்களுக்குப் பொதுவாக எல்லா ராஜ்யங்களிலும் ஒரேவிதமான வரி என்பதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த வரி விதிப்பின்கீழ்தான் நண்பர் சின்னதுரை அவர்கள் சொன்ன பலலிதமர்ன் ஆடம்பரப் பொருள்களும் வருகின்றன.

[Sri R. Venkataraman] [12th March 1958]

அடுத்தபடியாக, செக்யூரிடி கேப்பதைப்பற்றி நண்பர் கல்யாணசந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது **non-resident dealers** கனிடமிருந்துதான் வசூல் செய்யப்படுகிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருப்பவர்களிடமிருந்து செக்யூரிடி கேப்பதற்கில்லை. முன்பணம் (அட்வான்ஸ் பேமெண்ட்) எப்போதும் கொடுக்கவேண்டும். வருமான வரியிலே கூட நம்முடைய வருமானத்துக்கு “அட்வான்ஸ் பேமெண்ட்” கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். விற்பனை வரியிலும் அட்வான்ஸ் பேமெண்ட் என்பது எப்போதும் உள்ள முறைதான். செக்யூரிடி போன்றவை **non-resident dealers**-ஐப் பொறுத்தவரையில்தான் என்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

12-20
p.m. அடுத்தபடியாக பால் பவுடரைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பால் பவுடர்கள் சாதாரணமாக தயாரிக்கப்படும் வஸ்துக்களில் ஒன்று. அதை அதிகமாக நம் நாட்டுக்குத் தருவதில் வேண்டுமென்று நான் நினைக்கவில்லை. நம் நாட்டில் இன்னும் அதிகமாக பால் உற்பத்தியைச் செய்வதற்கு நாம் முயற்சித்தாக வேண்டும். ஆகவே இயற்கைப் பாலுக்கு 1 சத விகிதம் வரியும், பால் பவுடர் போன்ற செயற்கைப் பாலுக்கு 3 சத விகிதம் வரியும் போடுவதன் மூலம் இயற்கைப் பால் உற்பத்திக்கு அதிகச் சலுகை ஏற்படும் சந்தர்ப்பம் உண்டாகிறது.

இங்கே சொல்லப்பட்ட மற்ற பல விவரங்களை எல்லாம் நாம் ஆலோசனைக் கமிட்டியில் விவாதித்துக் கொள்ளலாம் என்று தாழ்மையுடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக ஒன்று. டாக்டர் லோகநாதன் அறிக்கை வெளிவந்து ஒரு மாதகாலமாகிறது. இந்த ஒரு மாதகாலத்தில் சாதாரணமாக விற்பனை வரி இலாகாவின் அமைச்சர் என்ற முறையில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்: இந்த அறிக்கையில் பல குறைபாடுகள் இருந்திருந்தால் இதை மாற்ற வேண்டும், அதை மாற்றவேண்டும் என்பதாகப் பல புகார்கள் எங்களுக்கு வந்திருக்கும். ஆனால் இவ்விஷயமாக எனக்கு வந்த கடிதங்கள் மிகவும் குறைவு. அதனால் இந்த யாதாஸ்தில் கண்டுள்ள வற்றை வியாபாரிகளும் பெருவாரியாக ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். ஏன், இதுவரையிலும் பத்திரிகைகளிலும் சரி, இதர வர்த்தக சங்கங்களும் சரி பெரிய புகார்களாக எதுவும் குறிப்பிடவில்லை என்றாலும் இந்த வரித் திட்டத்தை நாம் பரிசீலனை செய்யும்போது யார் யார் சாட்சியம் கொடுக்க விரும்புகிறார்களோ அவர்களைச் சாட்சியம் கொடுக்கச் சொல்லலாம்.

அடுத்தபடியாக சேல்ஸ் டாக்ஸ் அட்வைசரி கமிட்டி இருக்கிறது. இந்த ஆலோசனை கமிட்டி கூடுவதற்கு முன்னால் அதுவும் கூடும். அதுவும் இந்த மசோதாவைப் பரிசீலனை செய்யும். இந்த மாதிரியாகப் பல பரிசீலனைக்கு உட்பட்ட பிறகே நாம் தயாரித்து நிறைவேற்றப்படுபதாகிற மசோதா நிச்சயமாக அதிக நன்மையை அளிக்கும் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை. அதிக அளவில் இந்த மசோதாவைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறவர்கள். நம்முடைய வருமானத்தைக் குறைத்துக் கொண்டாலும் பாதகம் இல்லை என்ற முறையில் அப்படி யோசனை சொல்ல முடியுமே தவிர வேறு எந்தமுறையிலும் சொல்வதற்கில்லை. நமது ராஜ்யத்திற்கு இப்போது வருகிற வருமானத்தில் குறைவு ஏற்படக் கூடாது என்பதும், இதனால் அதிகமான மக்களுக்கு நன்மை ஏற்பட வேண்டும், சிறிதும் பாதகம் ஏற்படக் கூடாது என்பதையும் கருத்தில் கொண்டு பார்ப்போமேயானால், பெரிய அளவுக்கு எதிர்ப்பைத் தருகின்ற மசோதாவாக இது இல்லை, அதிக அளவுக்கு திருத்தப்படவேண்டிய மசோதாவாகவும் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நண்பர் ஸ்ரீ கல்யாணசந்தரம் அவர்கள் கடுமையாக இதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். வரி அதிகரித்துவிடுகிறது என்றார்கள். இல்லை, இப்போது இருக்கக் கூடிய மொத்த வருமானம் எவ்வகையிலும் அதிகரிக்காது

12th March 1958] [Sri R. Venkataraman]

என்பதை நான் எடுத்துச் சொன்னேன். முறை கடுமையாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். முறை சுலபமாகத்தான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை பல ஆதாரங்களுடன் எடுத்துக் காட்டினேன். எனவே ரபை ஒருமுகமாக என்னுடைய பிரேரேபணையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

With these words, Sir, I move—

“ That the Madras General Sales Tax Bill, 1958 (L.A. Bill No. 6 of 1958) be referred to a Select Committee consisting of the following Members, with instructions to report by the 5th April 1958.”

1. The Hon. Sri R. Venkataraman,
2. „ „ C. Subramaniam,
3. Sri P. G. Karuthiruman,
4. „ „ C. R. Ramaswami,
5. „ „ R. Srinivasa Iyer,
6. „ „ A. Nesamony,
7. „ „ R. Subramaniam,
8. „ „ V. Sankaran,
9. „ „ G. Annamalai Muthuraja,
10. „ „ A. S. Subbaraj,
11. „ „ V. S. Manickasundaram,
12. „ „ R. Krishnasami Naidu,
13. „ „ M. Kalyanasundaram,
14. „ „ M. P. Subramaniam,
15. „ „ P. S. Chinnadurai,
16. „ „ M. D. Ramasami,
17. „ „ T. S. Ramasami Pillai, and
18. „ „ S. B. Adityan.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member, Mr. Palanisami withdrawing his amendment?

SRI N. K. PALANISAMI: ஐந்தாம் தேதிய யாதாஸ்து வந்துவிடுமாணா இந்த பட்னெட் கூட்டத்திற்குள்ளாக இதை நிறைவேற்றி ஏப்ரல் 1-ந் தேதியில் இருந்தே புது முறையை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்பது எங்கள் கோக்கம். அந்த மாதிரியாகச் செய்வதன் மூலம் வியாபாரிகளுக்குக் கஷ்டம் இல்லாத நிலைமை ஏற்படும். ஓரளவு உடனடியாக நிவாரணம் கிடைக்கும். இதை சீக்கிரமாக இந்த செஷன் கூட்டத்திலேயே நிறைவேற்றும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member withdrawing his amendment?

SRI N. K. PALANISAMI: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சாட்சியம் எல்லாம் விசாரிக்கப்படும் என்று சொல்கிற காரணத்தினால் நான் என்னுடைய , , ,

[12th March 1958]

MR. SPEAKER: Either say you press or say you withdraw. You cannot add any condition.

SRI N. K. PALANISAMI: I withdraw.

SRI K. S. SATTANATHA KARAYALAR: I also withdraw my motion.

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras General Sales Tax Bill, 1958 (L.A. Bill No. 6 of 1958) be referred to a Select Committee consisting of the following Members, with instructions to report by the 5th April 1958.”

1. The Hon. Sri R. Venkataraman,
2. „ C. Subramaniam,
3. Sri P. G. Karuthiruman,
4. „ C. R. Ramaswami,
5. „ R. Srinivasa Iyer,
6. „ A. Nesamony,
7. „ R. Subramaniam,
8. „ V. Sankaran,
9. „ G. Annamalai Muthuraja,
10. „ A. S. Subbaraj,
11. „ V. S. Manicka Sundaram,
12. „ R. Krishnasami Naidu,
13. „ M. Kalvanasundaram,
14. „ M. P. Subramaniam,
15. „ P. S. Chinnadurai,
16. „ M. D. Ramasami,
17. „ T. S. Ramaswami Pillai; and
18. „ S. B. Adityan.

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER: Under rule 98 of the Assembly Rules. I nominate the Hon. Sri R. Venkataraman to be the Chairman of the Committee.

(3) THE MADRAS ESSENTIAL ARTICLES CONTROL AND REQUISITIONING
(TEMPORARY POWERS) AMENDMENT BILL, 1958

(L.A. BILL NO. 8 OF 1958).

THE HON. SRI V. RAMIAH: Sir, I move—

“That the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1958 (L.A. Bill No. 8 of 1958) be taken into consideration at once.”

This Bill seeks to replace the Madras Ordinance No. II of 1958, which was promulgated by the Governor on the 25th January 1958, for extending the life of the Madras Essential Articles Control and